

JUDECĂTORII

1

1. După moartea lui Iosua, copiii lui Israel au întrebat pe Domnul, și au zis: „Cine dintre noi să se suie întâi împotriva Cananiților, ca să pornească lupta cu ei?”
2. Domnul a răspuns: „Iuda să se suie; iată că am dat țara în mâinile lui.”
3. Și Iuda a zis fratelui său Simeon: „Suie-te împreună cu mine în țara care mi-a căzut la sorț, și să luptăm împotriva Cananiților; și voi merge și eu cu tine în țara care ți-a căzut la sorț.” Și Simeon s-a dus cu el.
4. Iuda s'a suit, și Domnul a dat pe Cananiți și pe Fereziți în mâinile lor; au ucis zece mii de oameni la Bezec.
5. Au găsit pe Adoni-Bezec la Bezec; au pornit lupta împotriva lui, și au bătut pe Cananiți și Fereziți.
6. Adoni-Bezec a luat fuga; dar ei l-au urmărit și l-au prins, și i-au tăiat degetele cele mari dela mâni și dela picioare.
7. Adoni-Bezec a zis: „Șapte zeci de împărați, cu degetele cele mari dela mâni și dela picioare tăiate, strângeau mîncare sub masa mea; Dumnezeu îmi răsplătește și mie cum am făcut”. „L-au dus la Ierusalim și a murit acolo.
8. Fiii lui Iuda au pornit lupta împotriva Ierusalimului și l-au luat; l-au trecut prin ascuțișul săbiei și au dat foc cetății.
9. Fiii lui Iuda s'au pogorît apoi, ca să bată pe Cananiți, cari locuiau muntele, ținutul de miazăzi și cîmpia.
10. Iuda a pornit împotriva Cananiților cari locuiau la Hebron, numit mai înainte Chiriat-Arba; și a bătut pe Șeșai, pe Ahiman și Talmai.
11. De acolo a pornit împotriva locuitorilor Debirului: Debirul se numea mai înainte Chiriat-Sefer.
12. Caleb a zis: „Voi da pe fiică-mea Acsa de nevastă cui va bate Chiriat-Seferul și-l va lua.”
13. Otniel, fiul lui Chenaz, fratele cel mai mic al lui Caleb, a pus mîna pe cetate; și Caleb i-a dat de nevastă pe fiică-sa Acsa.
14. Când a intrat ea la Otniel, l-a îndemnat să ceară un ogor dela tatăl ei. Ea s'a pogorît depe măgar; și Caleb i-a zis: „Ce vrei?”
15. Ea i-a răspuns: „Dă-mi un dar, căci mi-ai dat un pămînt secetos; dă-mi și izvoare de apă.” Și Caleb i-a dat Izvoarele de sus și Izvoarele de jos.
16. Fiii Chenitului, socrul lui Moise, s-au suit din cetatea Finicilor, împreună cu fiii lui Iuda, în pustia lui Iuda la miazăzi de Arad, și s-au dus de s-au așezat între popor.
17. Iuda a pornit cu fratele său Simeon, și au bătut pe Cananiți cari locuiau la Țefat; au nimicit cetatea cu desăvîrșire, și au numit-o Horma (Nimicire).
18. Iuda a mai pus mîna pe Gaza și pe ținutul ei, pe Ascalon și pe ținutul lui, și pe Ecron și pe ținutul lui.
19. Domnul a fost cu Iuda; și Iuda a pus stăpînire pe munte, dar n-a putut să izgonească pe locuitorii din cîmpie, pentrucă aveau cară de fer.
20. Au dat Hebronul lui Caleb cum spusese Moise; și el a izgonit de acolo pe cei trei fii ai lui Anac.”
21. Fiii lui Beniamin n-au izgonit pe Iebusiții cari locuiau la Ierusalim; și Iebusiții au locuit în Ierusalim cu fiii lui Beniamin pînă în ziua de azi.
22. Casa lui Iosif s-a suit și ea împotriva Betelului, și Domnul a fost cu ei.
23. Cei din casa lui Iosif au iscodit Betelul, care mai nainte se chema Luz.
24. Străjerii au văzut pe un om ieșind din cetate, și i-au zis: „Arată-ne pe unde putem intra în cetate, și vom avea milă de tine.”
25. El le-a arătat pe unde ar putea să intre în cetate. Și au trecut cetatea prin ascuțișul săbiei; dar pe omul acela l-au lăsat să plece cu toată familia lui.
26. Omul acela s'a dus în țara Hetiților; a zidit o cetate, și i-a pus numele Luz, nume pe care l-a

purtat pînă în ziua de azi.

27. Manase n-a izgonit nici el pe locuitorii din Bet-Şean și din satele dimprejurul lui, din Taanac și satele lui, din Dor și satele dimprejurul lui, din Iibleam și satele dimprejurul lui, din Meghido și satele dimprejurul lui; așa încît Cananiții au izbutit să rămînă în țara aceasta.

28. Cînd Israel a fost destul de tare, a supus pe Cananiți la un bir, dar nu i-a izgonit.

29. Efraim n-a izgonit pe Cananiții cari locuiau la Ghezer, și Cananiții au locuit în mijlocul lui Efraim la Ghezer.

30. Zabulon n-a izgonit nici el pe locuitorii din Chitron, nici pe locuitorii din Nahalol; și Cananiții au locuit în mijlocul lui Zabulon, dar au fost supuși la un bir.

31. Nici Așer n'a izgonit pe locuitorii din Aco, nici pe locuitorii din Sidon, nici pe cei din Ahlab, din Aczib, din Helba, din Afic și din Rehob;

32. și Așeriții au locuit în mijlocul Cananiților, locuitorii țării, căci nu i-au izgonit.

33. Neftali n-a izgonit pe locuitorii din Bet-Şemeș, nici pe locuitorii din Bet-Anat, și a locuit în mijlocul Cananiților, locuitorii țării; dar locuitorii din Bet-Şemeș și din Bet-Anat au fost supuși la un bir.

34. Amoriții au dat înapoi în munte pe fiii lui Dan, și nu i-au lăsat să se coboare în cîmpie.

35. Amoriții au izbutit să rămînă la Har-Heres, la Aialon și la Şaalbim; dar mîna casei lui Iosif a apăsât asupra lor, și au fost supuși la un bir.

36. Ținutul Amoriților se întindea dela suișul Acrabim, dela Sela, și în sus.

2

1. Îngerul Domnului S-a suit din Ghilgal la Bochim, și a zis: „Eu v-am scos din Egipt, și v-am adus în țara pe care am jurat părinților voștri că v-o voi da. Am zis: „Niciodată nu voi rupe legămîntul Meu cu voi;

2. și voi să nu încheiați legămînt cu locuitorii din țara aceasta, ci să le surpați altarele.“ Dar voi n-ați ascultat de glasul Meu. Pentru ce ați făcut lucrul acesta?

3. Am zis atunci: „Nu-i voi izgoni dinaintea voastră; ci vă vor sta în coaste, și dumnezeii lor vă vor fi o cursă.“

4. După ce a spus Îngerul Domnului aceste vorbe tuturor copiilor lui Israel, poporul a ridicat glasul și a plîns.

5. Au pus locului acelaia numele Bochim (Ceice plîng); și au adus jertfe Domnului acolo.

6. Iosua a dat drumul poporului, și copiii lui Israel au plecat fiecare în moștenirea lui, ca să ia țara în stăpînire.

7. Poporul a slujit Domnului în tot timpul vieții lui Iosua, și în tot timpul vieții bătrînilor cari au trăit după Iosua și cari văzuseră toate lucrurile mari, pe cari le făcuse Domnul pentru Israel.

8. Iosua, fiul lui Nun, robul Domnului, a murit, în vîrstă de o sută zece ani.

9. L-au îngropat în ținutul pe care-l avea de moștenire, la Timnat-Heres, în muntele lui Efraim, la miazănoapte de muntele Gaaș.

10. Tot neamul acela de oameni a fost adăugat la părinții lui, și s'a ridicat după el un alt neam de oameni, care nu cunoștea pe Domnul, nici ce făcuse El pentru Israel.

11. Copiii lui Israel au făcut atunci ce nu plăcea Domnului, și au slujit Baalilor.

12. Au părăsit pe Domnul, Dumnezeul părinților lor, care-i scosese din țara Egiptului, și au mers după alți dumnezei, dintre dumnezeii popoarelor cari-i înconjurau; s-au închinat înaintea lor, și au mîniat pe Domnul.

13. Au părăsit pe Domnul, și au slujit lui Baal și Astarteelor.

14. Domnul S-a aprins de mînie împotriva lui Israel. El i-a dat în mînile unor prădători cari i-au prădat, i-a vîndut în mînile vrăjmașilor lor de jur împrejur, și nu s-au mai putut împotrivi vrăjmașilor lor.

15. Ori unde mergeau, mîna Domnului era împotriva lor ca să le facă rău, cum spusese Domnul, și cum le jurase Domnul. Au ajuns astfel într'o mare strîmtorare.

16. Domnul a ridicat judecători, ca să-i izbăvească din mîna celor ce-i prădau.

17. Dar ei n-au ascultat nici de judecătorii lor, căci au curvit cu alți dumnezei și s-au închinat înaintea lor. În curînd s-au abătut dela calea pe care o urmaseră părinții lor, și n-au ascultat de poruncile Domnului, ca și ei.

18. Cînd le ridica Domnul judecători, Domnul era cu judecătorul, și-i izbăvea din mîna vrăjmașilor lor în tot timpul vieții judecătorului, căci Domnului I se făcea milă de suspinurile scoase de ei împotriva celor ce-i apăsau și-i chinuiau.

19. Dar, după moartea judecătorului, se stricau din nou, mai mult decît părinții lor, ducîndu-se după alți dumnezei, ca să le slujească și să se închine înaintea lor, și stăruiau în această purtare și împetrire.

20. Atunci Domnul S-a aprins de mînie împotriva lui Israel, și a zis: „Fiindcă neamul acesta a călcat legămîntul Meu pe care-l poruncisem părinților lor, și fiindcă n-au ascultat de glasul Meu,

21. nu voi mai izgoni dinaintea lor niciunul din neamurile pe cari le-a lăsat Iosua cînd a murit.

22. Astfel, prin ele, voi pune pe Israel la încercare, ca să știu dacă vor căuta sau nu să urmeze calea Domnului, cum au căutat părinții lor.“

23. Și Domnul a lăsat în pace pe popoarele acelea pe cari nu le dăduse în mîinile lui Iosua, și nu S-a grăbit să le izgonească.

3

1. Iată neamurile pe cari le-a lăsat Domnul ca să încerce pe Israel prin ele, pe toți cei ce nu cunoscuseră toate războaiele Canaanului.

2. El voia numai ca vîrstele de oameni ale copiilor lui Israel să cunoască și să învețe războiul, și anume cei ce nu-l cunoscuseră mai înainte.

3. Neamurile acestea erau cei cinci domnitori ai Filistenilor, toți Cananiții, Sidoniții, și Heviții cari locuiau în muntele Liban, dela muntele Baal-Hermon pînă la intrarea Hamatului.

4. Neamurile acestea au slujit ca să pună pe Israel la încercare, pentruca Domnul să vadă dacă vor asculta de poruncile pe cari le dăduse părinților lor prin Moise.

5. Și copiii lui Israel au locuit în mijlocul Cananiților, Hetiților, Amoriților, Fereziților, Heviților și Iebusiților;

6. au luat de neveste pe fetele lor, și au dat de neveste fiilor lor pe fetele lor, și au slujit dumnezeilor lor.

7. Copiii lui Israel au făcut ce nu plăcea Domnului, au uitat pe Domnul, și au slujit Baalilor și idolilor.

8. Domnul S'a aprins de mînie împotriva lui Israel, și i-a vîndut în mîinile lui Cușan-Rișeataim, împăratul Mesopotamiei. Și copiii lui Israel au fost supuși opt ani lui Cușan-Rișeataim.

9. Copiii lui Israel au strigat către Domnul, și Domnul le-a ridicat un izbăvitor, care i-a izbăvit: pe Otniel, fiul lui Chenaz, fratele cel mai mic al lui Caleb.

10. Duhul Domnului a fost peste el. El a ajuns judecător în Israel, și a pornit la război. Domnul a dat în mîinile lui pe Cușan-Rișeataim, împăratul Mesopotamiei, și mîna Lui a fost puternică împotriva lui Cușan-Rișeataim.

11. Țara a avut odihnă patruzeci de ani. Și Otniel, fiul lui Chenaz, a murit.

12. Copiii lui Israel au făcut iarăș ce nu plăcea Domnului; și Domnul a întărit pe Eglon, împăratul Moabului, împotriva lui Israel, pentrucă făcuseră ce nu plăcea Domnului.

13. Eglon a strîns la el pe fiii lui Amon și pe Amaleciți, și a pornit. A bătut pe Israel, și a luat cetatea Finicilor.

14. Și copiii lui Israel au fost supuși optsprezece ani lui Eglon, împăratul Moabului.

15. Copiii lui Israel au strigat către Domnul, și Domnul le-a ridicat un izbăvitor, pe Ehud, fiul lui Ghera, Beniamitul, care nu se slujea de mîna dreaptă. Copiii lui Israel au trimes prin el un dar lui Eglon, împăratul Moabului.

16. Ehud și-a făcut o sabie cu două tăișuri, lungă de un cot, și a încins-o pe subt haine, în partea dreaptă.

17. A dat darul lui Eglon, împăratul Moabului: Eglon era un om foarte gras.

18. Când a isprăvit de dat darul, a dat drumul oamenilor cari-l aduseseră.
 19. El însuș s-a întors dela petrăriile de lângă Ghilgal, și a zis: „Împărate, am să-ți spun ceva în taină.“ Împăratul a zis: „Tăcere!“ Și toți cei ce erau lângă el au ieșit afară.
 20. Ehud a început vorba cu el pe când stătea singur în odaia lui de vară, și a zis: „Am un cuvânt din partea lui Dumnezeu pentru tine.“ Eglon s-a sculat de pe scaun.
 21. Atunci Ehud a întins mîna stîngă, a scos sabia din partea dreaptă, și i-a împlîntat-o în pîntece.
 22. Chiar și mînerul a intrat după fer, și grăsimea s-a strîns în jurul ferului; căci n’ a putut scoate sabia din pîntece, ci a lăsat-o în trup așa cum o înfîpsese.
 23. Ehud a ieșit prin tindă, a închis ușile dela odaia de sus după el, și a tras zăvorul.
 24. Dupăce a ieșit el, au venit slujitorii împăratului și s-au uitat; și iată că ușile odăii de sus erau închise cu zăvorul. Ei au zis: „Fără îndoială, își acopere picioarele în odaia de vară.“
 25. Au așteptat multă vreme; și fiindcă el nu deschidea ușile odăii de sus, au luat cheia și au descuiat; și iată că stăpînul lor era mort, întins pe pămînt.
 26. Pînă să se dumirească ei, Ehud a luat-o la fugă, a trecut de pietrării, și a scăpat în Seira.
 27. Cum a ajuns, a sunat din trîmbiță în muntele lui Efraim. Copiii lui Israel s-au pogorît cu el din munte, și el s’ a pus în fruntea lor.
 28. El le-a zis: „Veniți după mine, căci Domnul a dat în mînile voastre pe vrăjmașii voștri Moabiți.“ Ei s-au pogorît după el, au pus stăpînire pe vadurile Iordanului, în fața Moabului, și n-au lăsat pe nimeni să treacă.
 29. Au ucis atunci aproape zece mii de oameni din Moab, toți voinici și viteji, și n-a scăpat unul.
 30. În ziua aceea Moabul a fost smerit sub mîna lui Israel. Și țara a avut odihnă optzeci de ani.
 31. După el, a urmat Șamgar, fiul lui Anat. El a ucis șase sute de oameni dintre Filistenii cu un otig de plug. Și el a fost un izbăvitor al lui Israel.

4

1. Copiii lui Israel iarăș au făcut ce nu place Domnului, după moartea lui Ehud.
 2. Și Domnul i-a vîndut în mînile lui Iabin, împăratul Canaanului, care domnea la Hațor. Căpetenia oștirii lui era Sisera, și locuia la Haroșet-Goim.
 3. Copiii lui Israel au strigat către Domnul, căci Iabin avea nouă sute de cară de fer, și de douăzeci de ani apăsa cu putere pe copiii lui Israel.
 4. Pe vremea aceea judecător în Israel era Debora, proorocița, nevasta lui Lapidot.
 5. Ea ședea sub finicul Deborei, între Rama și Betel, în muntele lui Efraim; și copiii lui Israel se suiau la ea ca să fie judecați.
 6. Ea a trimes să cheme pe Barac, fiul lui Abinoam, din Chedeș-Neftali, și i-a zis: „Iată porunca pe care a dat-o Domnul, Dumnezeul lui Israel: „Du-te, îndreaptă-te spre muntele Taborului, și ia cu tine zece mii de oameni din copiii lui Neftali și din copiii lui Zabulon;
 7. voi trage spre tine, la pîrîul Chison, pe Sisera, căpetenia oștirii lui Iabin, împreună cu carăle și oștile lui, și-l voi da în mînile tale“.
 8. Barac i-a zis: „Dacă vii tu cu mine, mă voi duce; dar dacă nu vii cu mine, nu mă voi duce“.
 9. Ea a răspuns: „Voi merge cu tine; dar nu vei avea slavă în calea pe care mergi, căci Domnul va da pe Sisera în mînile unei femei“. Și Debora s-a sculat, și s-a dus cu Barac la Chedeș.
 10. Barac a chemat pe Zabulon și Neftali la Chedeș; zece mii de oameni mergeau în urma lui, și Debora a plecat cu el.
 11. Heber, Chenitul, se despărțise de Cheniți, fiii lui Hobab, socrul lui Moise, și își întinsese cortul pînă la stejarul Țaanaim, lângă Chedeș.
 12. Au dat de știre lui Sisera, că Barac, fiul lui Abinoam, s-a îndreptat spre muntele Taborului.
 13. Și, dela Haroșet-Goim, Sisera și-a strîns spre pîrîul Chisonului toate carăle: nouă sute de cară de fer, și tot poporul care era cu el.
 14. Atunci Debora a zis lui Barac: „Scoală-te, căci iată ziua cînd dă Domnul pe Sisera în mînile tale. Într-adevăr, Domnul, merge înaintea ta“. Și Barac s-a repezit de pe muntele Taborului, cu zece mii de oameni după el.

15. Domnul a pus pe fugă dinaintea lui Barac, prin ascuțișul săbiei, pe Sisera, toate carăle lui și toată tabăra. Sisera s-a dat jos din carul lui, și a fugit pe jos.
16. Barac a urmărit carăle și oștirea pînă la Haroșet-Goim; și toată oștirea lui Sisera a căzut sub ascuțișul săbiei, fără să fi rămas un singur om.
17. Sisera a fugit pe jos în cortul Iaelei, nevasta lui Heber, Chenitul; căci între Iabin, împăratul Hașorului, și casa lui Heber, Chenitul, era pace.
18. Iael a eșit înaintea lui Sisera, și i-a zis: „Intră, domnul meu, intră la mine, și nu te teme“. El a intrat la ea în cort, și ea l-a ascuns sub o învelitoare.
19. El i-a zis: „Dă-mi te rog, puțină apă să beau, căci mi-e sete“. Ea a deschis burduful cu lapte, i-a dat să bea, și l-a acoperit.
20. El i-a mai zis: „Stai la ușa cortului, și dacă vine cineva și te întreabă: „Este cineva aici?“ să răspunzi: „Nu“.
21. Iael, nevasta lui Heber, a luat un țaruș de al cortului, a pus mîna pe ciocan, s-a apropiat încet de el, și i-a bătut țarușul în tîmplă, așa că a răspuns adînc în pămînt. El adormise adînc și era rupt de oboseală; și a murit.
22. Pe cînd Barac urmărea pe Sisera, Iael i-a ieșit înainte și i-a zis: „Vino, și-ți voi arăta pe omul pe care-l cauți“. El a intrat la ea, și iată că Sisera stătea întins, mort, cu țarușul bătut în tîmplă.
23. În ziua aceea, Dumnezeu a smerit pe Iabin, împăratul Canaanului, înaintea copiilor lui Israel.
24. Și mîna copiilor lui Israel a apăsat greu asupra lui Iabin, împăratul Canaanului, pînă ce au nimicit pe Iabin, împăratul Canaanului.

5

1. În ziua aceea, Debora a cîntat această cîntare, cu Barac, fiul lui Abinoam:
2. „Niște căpetenii s-au pus în fruntea poporului în Israel,
Și poporul s-a arătat gata de luptă:
Binecuvîntați pe Domnul!
3. Ascultați, împărați!
Luați aminte, domnitori!
Voi cînta, da, voi cînta Domnului,
Voi cînta din alăută Domnului, Dumnezeului lui Israel.
4. Doamne, cînd ai ieșit din Seir,
Cînd ai plecat din cîmpiile Edomului,
Pămîntul s-a cutremurat, cerurile au picurat,
Și norii au turnat ape cu găleata;
5. Munții s’au clătinat înaintea Domnului,
Sinaiul acela s-a clătinat
Domnului, Dumnezeului lui Israel“.
6. „Pe vremea lui Șamgar, fiul lui Anat,
Pe vremea Iaelei drumurile erau părăsite,
Și călătorii apucau pe căi strîmbe.
7. Căpeteniile erau fără putere în Israel, fără putere,
Pînă cînd m’am sculat eu, Debora,
Pînă cînd m-am ridicat eu, ca o mamă în Israel.
8. El își alesese noi dumnezei:
Atunci războiul era la porți;
Dar nu vedeai nici scut, nici sulică
La patruzeci de mii în Israel.
9. Inima mea se îndreaptă spre căpeteniile lui Israel,
Spre aceia din popor cari s’au arătat gata să lupte.
Binecuvîntați pe Domnul!
10. Voi, cari călăriți pe măgărițe albe,

Voi, cari ședeți pe covoare,
Și voi, cari umblați pe drum, - cântați!

11. Arcașii, din mijlocul adăpătoarelor,
Să laude cu glasul lor binefacerile Domnului,
Binefacerile cîrmuirii Sale în Israel.
Atunci poporul Domnului s-a pogorît la porți:

12. Trezește-te, trezește-te, Debora!
Trezeste-te, trezește-te și zi o cântare!
Scoală-te, Barac,
Și adu-ți robii de război,
Fiul lui Abinoam!

13. Atunci o rămășiță din popor a biruit pe cei puternici,
Domnul mi-a dat biruința asupra celor viteji.

14. Din Efraim au venit locuitorii lui Amalec.
După tine a mers Beniamin în oștirea ta.
Din Machir au venit căpeteniile,
Și din Zabulon cîrmuitorii.

15. Mai marii lui Isahar au fost cu Debora,
Și Isahar a venit după Barac,
A fost trimes pe urma lui în vale.
La pîraiele lui Ruben,
Au fost mari hotărîri!

16. Pentruce ai rămas în mijlocul staulelor
Să ascuți behăitul turmelor? La pîraiele lui Ruben
Mari au fost sfaturile!

17. Galaadul de dincolo de Iordan nu și-a părăsit locuința.
Pentruce a stat Dan pe corăbii?
Așer a stat pe malul mării,
Și s-a odihnit în limanurile lui.

18. Zabulon este un popor care a înfruntat moartea,
Și Neftali la fel, pe înălțimile din cîmpie.

19. Împărații au venit, s-au luptat;
Atunci au luptat împărații Canaanului,
La Tanaac, la apele Meghido;
N'au luat nicio pradă, nici argint.

20. Din ceruri se luptau,
De pe cărările lor stelele se luptau împotriva lui Sisera,

21. Pîrîul Chison i-a luat,
Pîrîul din vremile străvechi, pîrîul Chison!
Suflete, calcă-n picioare pe viteji!

22. Atunci copitele cailor au răsunit
De goana, de goana năbădăioasă a războinicilor lor.

23. Blestemați pe Meroza, a zis Îngerul Domnului,
Blestemați, blestemați pe locuitorii lui;
Căci n-au venit în ajutorul Domnului,
În ajutorul Domnului, printre oamenii viteji“.

24. Binecuvîntată să fie între femei Iael,
Nevasta lui Heber, Chenitul!
Binecuvîntată să fie ea între femeile cari locuiesc în corturi!

25. El a cerut apă, și ea i-a dat lapte;
În pahar împărătesc i-a adus unt.

26. Cu o mîină a luat țarușul,

Și cu dreapta ciocanul lucrătorilor,
 A lovit pe Sisera, i-a despiciat capul,
 I-a sfârîmat și străpuns tîmpla.

27. El s'a ghemuit: a căzut și s-a culcat la picioarele ei;
 S-a ghemuit și a căzut la picioarele ei;
 Acolo unde s-a ghemuit, acolo a căzut fără viață.

28. Pe fereastră, prin zăbrele,
 Se uită mama lui Sisera, și strigă:
 „Pentruce zăbovește carul lui să vină?
 Pentruce vin carăle lui așa de încet?“

29. Cele mai înțelepte dintre femeile ei îi răspund,
 Și ea își răspunde singură:

30. „Negreșit, au găsit pradă! Și-o împărțesc:
 O fată, două fete de fiecare om;
 Pradă de haine văpsite pentru Sisera;
 Pradă de haine văpsite cusute la gherghef,
 Două haine văpsite și cusute la gherghef,
 De pus pe grumazul biruitorului!“

31. Așa să piară toți vrăjmașii Tăi, Doamne!
 Dar cei ce-L iubesc sînt ca soarele, cînd se arată în puterea lui“.
 Țara a avut odihnă patruzeci de ani.

6

1. Copiii lui Israel au făcut ce nu plăcea Domnului; și Domnul i-a dat în mîinile lui Madian, timp de șapte ani.

2. Mîna lui Madian a fost puternică împotriva lui Israel. Ca să scape de Madian, copiii lui Israel fugeau în văgăunile munților, în peșteri și pe stînci întărite.

3. Dupăce sămăna Israel, Madian se suia cu Amalec și fiii Răsăritului, și porneau împotriva lui.

4. Tăbărau în fața lui, nimiceau roadele țării pînă spre Gaza; și nu lăsau în Israel nici merinde, nici oi, nici boi, nici măgari.

5. Căci se suiau împreună cu turmele și corturile lor, soseau ca o mulțime de lăcuste, erau fără număr, ei și cămilele lor, și veneau în țară ca s-o pustiască.

6. Israel a ajuns foarte nenorocit din pricina lui Madian, și copiii lui Israel au strigat către Domnul.

7. Cînd copiii lui Israel au strigat către Domnul din pricina lui Madian,

8. Domnul a trimis copiilor lui Israel un prooroc. El le-a zis: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: „Eu v-am scos din Egipt, Eu v-am scos din casa robiei.

9. V-am scăpat din mîna Egiptenilor și din mîna tuturor celor ce vă apăsau; i-am izgonit dinaintea voastră, și v-am dat vouă țara lor.

10. V-am zis: „Eu sînt Domnul, Dumnezeul vostru; să nu vă temeți de dumnezeii Amoriților, în a căror țară locuiți. Dar voi n'ați ascultat glasul Meu.“

11. Apoi a venit Îngerul Domnului, și S-a așezat sub stejarul din Ofra, care era al lui Ioas, din familia lui Abiezer. Ghedeon, fiul său, bătea grîu în teasc, ca să-l ascundă de Madian.

12. Îngerul Domnului i S'a arătat, și i-a zis: „Domnul este cu tine, viteazule!“

13. Ghedeon I-a zis: „Rogu-te, domnul meu, dacă Domnul este cu noi, pentruce ni s'au întîmplat toate aceste lucruri? Și unde sînt toate minunile acelea pe cari ni le istorisesc părinții noștri cînd spun: „Nu ne-a scos oare Domnul din Egipt?“ Acum Domnul ne părăsește, și ne dă în mîinile lui Madian!“

14. Domnul S'a uitat la el, și a zis: „Du-te cu puterea aceasta pe care o ai, și izbăvește pe Israel din mîna lui Madian; oare nu te trimet Eu?“

15. Ghedeon I-a zis: „Rogu-te, domnul meu, cu ce să izbăvesc pe Israel? Iată că familia mea eate cea mai săracă din Manase, și eu sînt cel mai mic din casa tatălui meu.“

16. Domnul i-a zis: „Eu voi fi cu tine, și vei bate pe Madian ca pe un singur om“.
17. Ghedeon I-a zis: „Dacă am căpătat trecere înaintea Ta, dă-mi un semn ca să-mi arăți că Tu îmi vorbești.
18. Nu Te depărta de aici pînă mă voi întoarce la Tine, să-mi aduc darul, și să-l pun înaintea Ta“. Și Domnul a zis: „Voi rămînea pînă te vei întoarce.“
19. Ghedeon a intrat în casă, a pregătit un ied, și a făcut azimi dintr’o efă de făină. A pus carnea într’un coș și zeama a turnat-o într-o oală, le-a adus subt stejar, și I le-a pus înainte.
20. Îngerul lui Dumnezeu i-a zis: „Ia carnea și azimile, pune-le pe stîncă aceasta și varsă zeama“. Și el a făcut așa.
21. Îngerul Domnului a întins vîrfurile tociului pe care-l avea în mînă, și a atins carnea și azimile. Atunci, s-a ridicat din stîncă un foc care a mistuit carnea și azimile. Și Îngerul Domnului S-a făcut nevăzut dinaintea lui.
22. Ghedeon, văzînd că fusese Îngerul Domnului, a zis: „Vai de mine, Stăpîne Doamne! Am văzut pe Îngerul Domnului față-n față“.
23. Și Domnul i-a zis: „Fii pe pace, nu te teme, căci nu vei muri“.
24. Ghedeon a zidit acolo un altar Domnului, și i-a pus numele „Domnul păcii“: altarul acesta este și astăzi la Ofra, care era a familiei lui Abiezer.
25. În aceeași noapte, Domnul a zis lui Ghedeon: „Ia vițelul tatălui tău, și un alt taur de șapte ani. Dărîmă altarul lui Baal, care este al tatălui tău, și taie parul închinat Astartei, care este deasupra.
26. Să zidești apoi și să întocmești, pe vîrfurile acestei stînci, un altar Domnului, Dumnezeului tău. Să iei taurul al doilea, și să aduci o ardere de tot, cu lemnul din stîlpul idolului pe care-l vei tăia“.
27. Ghedeon a luat zece oameni dintre slujitorii lui, și a făcut ce spusese Domnul; dar fiindcă se temea de casa tatălui său, și de oamenii din cetate, a făcut lucrul acesta noaptea, nu ziua.
28. Cînd s’au sculat oamenii din cetate dis de dimineață, iată că altarul lui Baal era dărîmat, parul închinat idolului deasupra lui era tăiat; și al doilea taur era adus ca ardere de tot pe altarul care fusese zidit.
29. Ei și-au zis unul altuia: „Cine a făcut lucrul acesta?“ Și au întrebat și au făcut cercetări. Li s-a spus: „Ghedeon, fiul lui Ioas, a făcut lucrul acesta“.
30. Atunci oamenii din cetate au zis lui Ioas: „Scoate pe fiul tău, ca să moară, căci a dărîmat altarul lui Baal și a tăiat parul sfînt care era deasupra lui“.
31. Ioas a răspuns tuturor celor ce s-au înfățișat înaintea lui: „Oare datoria voastră este să apărați pe Baal? Voi trebuie să-i veniți în ajutor? Oricine va lua apărarea lui Baal, să moară pînă dimineață. Dacă Baal este un Dumnezeu, să-și apere el pricina, fiindcă i-au dărîmat altarul“.
32. În ziua aceea au pus lui Ghedeon numele Ierubaal (Apere-se Baal), căci au zis: „Apere-se Baal împotriva lui, fiindcă i-a dărîmat altarul“.
33. Tot Madianul, Amalec și fiii Răsăritului, s-au strîns împreună, au trecut Iordanul, și au tăbărit în valea Isreel.
34. Ghedeon a fost îmbrăcat cu Duhul Domnului; a sunat din trîmbiță, și Abiezer a fost chemat ca să meargă după el.
35. A trimes soli în tot Manase, care deasemenea a fost chemat să meargă după el. A trimes soli în Așer, în Zabulon și în Neftali, cari s’au suit să le iese înainte.
36. Ghedeon a zis lui Dumnezeu: „Dacă vrei să izbăvești pe Israel prin mîna mea, cum ai spus,
37. iată, voi pune un val de lînă în arie; dacă numai lîna va fi acoperită de rouă, și tot pămîntul va rămînea uscat, voi cunoaște că vei izbăvi pe Israel prin mîna mea, cum ai spus“.
38. Și așa s-a întîmplat. În ziua următoare, el s-a sculat dis-de-dimineață, a stors lîna, și a scos roua din ea, care a dat un pahar plin cu apă.
39. Ghedeon a zis lui Dumnezeu: „Să nu Te aprinzi de mînie împotriva mea, și nu voi mai vorbi decît de data aceasta. Aș vrea numai să mai fac o încercare cu lîna: numai lîna să rămînă uscată, și tot pămîntul să se acopere cu rouă“.
40. Și Dumnezeu a făcut așa în noaptea aceea. Numai lîna a rămas uscată, și tot pămîntul s’a acoperit cu rouă.

1. Ierubaal, sau Ghedeon, și tot poporul care era cu el, s-au sculat dis-de-dimineată, și au tăbărît la izvorul Harod. Tabăra lui Madian era la miazănoapte de Ghedeon, spre dealul More, în vale.
2. Domnul a zis lui Ghedeon: „Poporul pe care-l ai cu tine este prea mult, pentru ca să dau pe Madian în mîinile lui; el ar putea să se laude împotriva Mea, și să zică: „Mîina mea m-a izbăvit“.
3. Vesteste dar lucrul acesta în auzul poporului: „Cine este fricos și se teme, să se întoarcă și să se depărteze de muntele Gaaladului“. Douăzeci și două de mii de oameni din popor s'au întors, și au mai rămas zece mii.
4. Domnul a zis lui Ghedeon: „Poporul este încă prea mult. Pogoară-i la apă, și acolo ți-i voi alege; acela despre care ți voi spune: „Acesta să meargă cu tine“, va merge cu tine; și acela despre care ți voi spune: „Acesta să nu meargă cu tine“, nu va merge cu tine“.
5. Ghedeon a pogorît poporul la apă, și Domnul a zis lui Ghedeon: „Pe toți cei ce vor limpăi apă cu limba, cum limpăește cîinele, să-i desparti de toți cei ce vor bea apă din genunchi“.
6. Ceice au limpăit apa, ducînd-o la gură cu mîna, au fost în număr de trei sute de oameni; și tot poporul celalt a îngenunchiat ca să bea.
7. Și Domnul a zis lui Ghedeon: „Cu cei trei sute de oameni cari au limpăit, vă voi mîntui, și voi da pe Madian în mîinile tale. Toți ceilalți din popor să se ducă fiecare acasă.
8. Au luat merindele poporului și trîmbițele lui. Apoi Ghedeon a trimes pe toți bărbații lui Israel, pe fiecare în cortul lui, și a ținut pe cei trei sute de oameni. Tabăra lui Madian era jos în vale.
9. Domnul a zis lui Ghedeon în timpul nopții: „Scoală-te, și pogoară-te în tabără, căci am dat-o în mîinile tale.
10. Dacă ți-e frică să te pogori, pogoară-te cu Pura, slujitorul tău.
11. Să ascuți ce vor zice, și după aceea ți se vor întări mîinile: pogoară-te dar în tabără.“ „El s-a pogorît cu Pura, slujitorul lui, pînă la întîia strajă a taberii.
12. Madian, Amalec, și toți fiii Răsăritului, erau răspîndiți în vale, ca o mulțime de lăcuste, și cămilele lor erau fără număr, ca nisipul de pe marginea mării.
13. Ghedeon a sosit; și iată că un om istorisea tovarășului său un vis. El zicea: „Am visat un vis: și se făcea că o turtă de orz se rostogolea în tabăra lui Madian; a venit de s-a lovit pînă la cort, și cortul a căzut; l-a răsturnat cu susul în jos, și cortul a fost dărîmat.“
14. Tovarășul lui a răspuns, și a zis: „Aceasta nu este altceva decît sabia lui Ghedeon, fiul lui Ioas, bărbatul lui Israel; Dumnezeu a dat în mîinile lui pe Madian și toată tabăra.“
15. Cînd a auzit Ghedeon istorisirea visului și tîlcuirea lui, s-a aruncat cu fața la pămînt, s-a întors în tabăra lui Israel, și a zis: „Sculăți-vă, căci Domnul a dat în mîinile voastre tabăra lui Madian.“
16. A împărțit în trei cete pe cei trei sute de oameni, și le-a dat tuturor trîmbițe și ulcioare goale, cu niște făclii în ulcioare.
17. El le-a zis: „Să vă uitați la mine, și să faceți ca mine. Cum voi ajunge în tabără, să faceți ce voi face eu;
18. și cînd voi suna din trîmbiță, eu și toți ceice vor fi cu mine, să sunați și voi din trîmbiță de jur împrejurul taberii, și să ziceți: „Sabia Domnului și a lui Ghedeon!“
19. Ghedeon și cei o sută de oameni cari erau cu el au ajuns la capătul taberii la începutul străjii dela mijlocul nopții, îndată după ce puseseră pe păzitori.
Au sunat din trîmbiță, și au spart ulcioarele pe cari le aveau în mîna.
20. Cele trei cete au sunat din trîmbiță și au spart ulcioarele; au apucat făcliile cu mîna stîngă și trîmbițele cu mîna dreaptă ca să sune, și au strigat: „Sabia Domnului și a lui Ghedeon!“
21. Au rămas fiecare la locul lui în jurul taberii, și toată tabăra a început să alerge, să țipe, și să fugă.
22. Cei trei sute de oameni au sunat iarăș din trîmbiță; și în toată tabăra, Domnul i-a făcut să întoarcă sabia unii împotriva altora. Tabăra a fugit pînă la Bet-Șita spre Țerera, pînă la hotarul dela Abel-Mehola lîngă Tabat.
23. Bărbații lui Israel s-au strîns, cei din Neftali, din Așer și din tot Manase, și au urmărit pe Madian.
24. Ghedeon a trimes soli în tot muntele lui Efraim, ca să spună: „Pogoriți-vă înaintea lui Madian, și tăiați-le trecerea apelor pînă la Bet-Bara, și Iordan.“ Toți bărbații lui Efraim s'au strîns, și au pus

stăpînire pe trecerea apelor pînă la Bet-Bara și Iordan.“

25. Au pus mîna pe două căpetenii ale lui Madian: Oreb și Zeeb; au ucis pe Oreb la stîncă lui Oreb, și au ucis pe Zeeb la teascul lui Zeeb. Au urmărit pe Madian, și au adus capetele lui Oreb și Zeeb la Ghedeon de cealaltă parte a Iordanului.

8

1. Bărbații lui Efraim au zis lui Ghedeon: „Ce înseamnă felul acesta de purtare față de noi? Pentru ce nu ne-ai chemat, cînd ai plecat să te lupți împotriva lui Madian?“ Și au avut o mare ceartă cu el.
2. Ghedeon le-a răspuns: „Ce-am făcut eu pe lîngă voi? Oare nu face mai mult culesul ciorchinelor rămase în via lui Efraim de cît culesul întregii vii a lui Abiezer?“
3. În mîinile voastre a dat Dumnezeu pe căpeteniile lui Madian: Oreb, și Zeeb. Ce-am putut face eu deci pe lîngă voi?“ După ce le-a vorbit astfel, li s-a potolit mînia.
4. Ghedeon a ajuns la Iordan, și l-a trecut, el și cei trei sute de oameni cari erau cu el, obosiți, dar urmărind mereu pe vrăjmaș.
5. El a zis celor din Sucot: „Dați, vă rog, cîteva pîni poporului care mă însoțește, căci sînt obosiți, și sînt în urmărirea lui Zebah și Țalmuna, împărații Madianului.“
6. Căpeteniile din Sucot au răspuns: „Este oare mîna lui Zebah și Țalmuna în stăpînirea ta, ca să dăm pîne oștirii tale?“
7. Și Ghedeon a zis: „Ei bine! după ce Domnul va da în mîinile noastre pe Zebah și pe Țalmuna, vă voi scărpinga carnea cu spini din pustie și cu mărăcini.“
8. De acolo s'a suit la Penuel, și a făcut celor din Penuel aceeaș rugăminte. Ei i-au răspuns cum îi răspunseseră cei din Sucot.
9. Și a zis și celor din Penuel: „Cînd mă voi întoarce în pace, voi dărîma turnul acesta.“
10. Zebah și Țalmuna erau la Carcor împreună cu oștirea lor de aproape cincisprezece mii de oameni; toți ceice mai rămăseseră din toată oștirea fiilor Răsăritului: o sută douăzeci de mii de oameni cari scoteau sabia, fuseseră uciși.
11. Ghedeon s-a suit pe drumul celor ce locuiesc în corturi, la răsărit de Nobah și de Iogbeha, și a bătut oștirea care se credea la adăpost.
12. Zebah și Țalmuna au luat fuga; Ghedeon i-a urmărit, a prins pe cei doi împărați ai Madianului: Zebah și Țalmuna, și a pus pe fugă toată oștirea.
13. Ghedeon, fiul lui Ioas, s-a întors dela luptă prin suișul Heres.
14. A prins dintre cei din Sucot un tînăr pe care l-a întrebat, și care i-a dat în scris numele căpeteniilor și bătrînilor din Sucot; erau șaptezeci și șapte de bărbați.
15. Apoi a venit la cei din Sucot, și a zis: „Iată pe Zebah și Țalmuna, pentru cari m-ați batjocorit, zicînd: „Oare mîna lui Zebah și Țalmuna este în stăpînirea ta, ca să dăm pîne oamenilor tăi obosiți?“
16. Și a luat pe bătrîinii cetății, și a pedepsit pe oamenii din Sucot cu spini din pustie și cu mărăcini.
17. A dărîmat și turnul din Penuel, și a ucis pe oamenii cetății.
18. El a zis lui Zebah și lui Țalmuna: „Cum erau oamenii pe cari i-ați ucis la Tabor?“ Ei au răspuns: „Erau ca tine, fiecare avea înfățișarea unui fiu de împărat.“
19. El a zis: „Erau frații mei, fiii mamei mele. Viu este Domnul că, dacă i-ați fi lăsat cu viață, nu v-aș ucide.“
20. Și a zis lui Ieter, întîiul lui născut: „Scoală-te, și ucide-i!“ Dar tînărul nu și-a scos sabia, pentru că-i era teamă, căci era încă un copil.
21. Zebah și Țalmuna au zis: „Scoală-te tu însuși și ucide-ne! Căci cum e omul așa e și puterea lui.“ Și Ghedeon s-a sculat, și a ucis pe Zebah și Țalmuna. A luat apoi lunișoarele dela gîtul cămilelor lor.
22. Bărbații lui Israel au zis lui Ghedeon: „Domnește peste noi, tu, și fiul tău, și fiul fiului tău, căci ne-ai izbăvit din mîna lui Madian.“
23. Ghedeon le-a zis: „Eu nu voi domni peste voi, nici fiii mei nu vor domni peste voi, ci Domnul va domni peste voi.“
24. Ghedeon le-a zis: „Am să vă fac o rugăminte: dați-mi fiecare verigile de nas pe cari le-ați luat ca pradă.“ - Vrăjmașii aveau verigi de aur, căci erau Ismaeliți. -

25. Ei au zis: „Ți le vom da cu plăcere.“ Și au întins o manta, pe care a aruncat fiecare verigile pe cari le prădase.
26. Greutatea verigilor de aur pe cari le-a cerut Ghedeon, a fost de o mie șapte sute de sicli de aur, afară de lunișoare, de cerceii de aur, și hainele de purpură, pe cari le purtau împărații Madianului, și afară de lănișoarele dela gîtul cămilelor lor.
27. Ghedeon a făcut din ele un efod, și l-a pus în cetatea lui, la Ofra, unde a ajuns o pricină de curvie pentru tot Israelul; și a fost o cursă pentru Ghedeon și pentru casa lui.
28. Madianul a fost smerit înaintea copiilor lui Israel, și n'a mai ridicat capul. Și țara a avut odihnă patruzeci de ani, în timpul vieții lui Ghedeon.
29. Ierubaal, fiul lui Ioas, s-a întors, și a locuit în casa lui.
30. Ghedeon a avut șaptezeci de fii, ieșiți din el, căci a avut mai multe neveste.
31. Țiitoarea lui, care era la Sihem, i-a născut de asemenea un fiu, căruia i-au pus numele Abimelec.
32. Ghedeon, fiul lui Ioas, a murit după o bătrîneță fericită; și a fost îngropat în mormîntul tatălui său Ioas, la Ofra, care era a familiei lui Abiezer.
33. După moartea lui Ghedeon, copiii lui Israel au început iarăș să curvească cu Baalii și au luat pe Baal-Berit ca dumnezeu al lor.
34. Copiii lui Israel nu și-au adus aminte de Domnul, Dumnezeul lor, care-i izbăvise din mîna tuturor vrăjmașilor cari-i înconjurau.
35. Și n-au ținut la casa lui Ierubaal, a lui Ghedeon, după tot binele pe care-l făcuse el lui Israel.

9

1. Abimelec, fiul lui Ierubaal, s-a dus la Sihem la frații mamei lui, și iată cum le-a vorbit atît lor cît și la toată familia casei tatălui mamei sale:
2. „Spuneți, vă rog, în auzul tuturor locuitorilor din Sihem: „Este mai bine pentru voi ca șaptezeci de oameni, toți fii ai lui Ierubaal, să stăpînească peste voi, sau un singur om să stăpînească peste voi?“ Și aduceți-vă aminte că eu sînt os din oasele voastre și carne din carnea voastră.“
3. Frații mamei lui au spus toate cuvintele acestea pentru el în auzul tuturor locuitorilor din Sihem, și inima lor s-a plecat spre Abimelec; căci își ziceau: „El este frate cu noi.“
4. I-au dat șaptezeci de sicli de argint, pe cari i-au ridicat din casa lui Baal-Berit. Abimelec a cumpărat cu ei pe niște oameni fără căpătîi și neastîmpărați, cari au mers după el.
5. A venit în casa tatălui său la Ofra, și a ucis pe frații săi, fiii lui Ierubaal, șaptezeci de oameni, pe aceeaș peatră. N-a scăpat decît Iotam, cel mai tînăr fiu al lui Ierubaal, căci se ascunsese.
6. Toți locuitorii din Sihem și toată casa lui Milo s-au strîns la olaltă, și au venit de au făcut împărat pe Abimelec, lîngă stejarul sădit în Sihem.
7. Iotam a aflat despre lucrul acesta. S'a dus și s'a așezat pe vîrful muntelui Garizim, și iată ce le-a strigat el cu glas tare:
„Ascultați-mă, locuitorii Sihemului, și Dumnezeu să vă asculte!
8. Copacii au plecat să ungă un împărat și să-l pună în fruntea lor. Ei au zis măslinului: „Împărățește peste noi!“
9. Dar măslinul le-a răspuns: „Să-mi părăsesc eu untdelemnul meu, care îmi aduce laude din partea lui Dumnezeu și a oamenilor, ca să mă duc să domnesc peste copaci?“
10. Și copacii au zis smochinului: „Vino, tu, de împărățește peste noi!“
11. Dar smochinul le-a răspuns: „Să-mi părăsesc eu dulceața mea și rodul meu cel minunat, ca să mă duc să domnesc peste copaci?“
12. Și copacii au zis viței: „Vino, tu, și domnește peste noi.“
13. Dar vița le-a răspuns: „Să-mi părăsesc eu vinul, care înveselește pe Dumnezeu și pe oameni, ca să mă duc să domnesc peste copaci?“
14. Atunci toți copacii au zis spinului: „Vino, tu, și împărățește peste noi.“
15. Și spinul a răspuns copacilor: „Dacă în adevăr vreți să mă ungeți ca împărat al vostru, veniți și adăpostiți-vă sub umbra mea; altfel, să iasă un foc din spin, și să mistuie cedrii Libanului.“
16. Acum, oare cu adevărat și cu toată curăția ați lucrat voi, făcînd împărat pe Abimelec? Ați arătat

voi bunăvoință față de Ierubaal și de casa lui? V-ați purtat voi oare cu el potrivit cu slujba pe care v-a făcut-o? -

17. Căci tatăl meu s-a luptat pentru voi; și-a pus viața în primejdie, și v-a izbăvit din mâna lui Madian;

18. și voi v-ați ridicat împotriva casei tatălui meu, i-ați ucis fiii, șaptezeci de oameni, pe aceeaș piatră, și ați făcut împărat peste locuitorii din Sihem pe Abimelec, fiul roabei lui, pentrucă este fratele vostru. -

19. Dacă în adevăr și cu toată curăția v-ați purtat voi astăzi față de Ierubaal și casa lui, bine! Abimelec să fie bucuria voastră, și voi să fiți bucuria lui!

20. Dacă nu, să iasă un foc din Abimelec, și să mistuie pe locuitorii din Sihem și casa lui Milo; și un foc să iasă din locuitorii Sihemului și din casa lui Milo, și să mistuie pe Abimelec!“

21. Iotam s-a dat înlături, și a luat-o la fugă; s-a dus la Beer unde a locuit departe de fratele său Abimelec.

22. Abimelec stăpînise trei ani peste Israel.

23. Atunci Dumnezeu a trimis un duh rău între Abimelec și locuitorii Sihemului și locuitorii Sihemului au fost necredincioși lui Abimelec,

24. pentru ca și cruzimea săvîrșită cu cei șaptezeci de fii ai lui Ierubaal să-și ia pedeapsa, și sîngele lor să cadă asupra fratelui lor Abimelec, care-i ucisese, și asupra locuitorilor Sihemului, cari-l ajutaseră săucidă pe frații săi.

25. Locuitorii Sihemului au pus la pîndă împotriva lui, pe vîrfurile munților, niște oameni, cari jăfuiiau pe toți cei ce treceau pe lîngă ei, pe drum. Și lucrul acesta a fost adus la cunoștința lui Abimelec.

26. Gaal, fiul lui Ebed, a venit cu frații săi, și au trecut la Sihem. Locuitorii Sihemului au avut încredere în el!

27. Au ieșit la cîmp, le-au cules viile, le-au călcat strugurii, și au început să se veselească; au intrat în casa dumnezeului lor, au mîncat și au băut, și au blestemat pe Abimelec.

28. Și Gaal, fiul lui Ebed, zicea: „Cine este Abimelec, și cine este Sihem, ca să slujim lui Abimelec? Nu este el fiul lui Ierubaal, și nu este Zebul, îngrijitorul lui? Slujiți bărbaților lui Hamor, tatăl lui Sihem; de ce să slujim lui Abimelec?“

29. Oh! dacă aș fi eu stăpînul acestui popor, aș răsturna pe Abimelec“. Și despre Abimelec zicea: „Strînge-ți oștirea și ieși!“!

30. Zebul, cîrmuitorul cetății, a auzit ce zicea Gaal, fiul lui Ebed, și s-a aprins de mînie.

31. A trimis pe ascuns niște soli la Abimelec, ca să-i spună: „Iată, Gaal, fiul lui Ebed, și frații lui, au venit la Sihem, și au răscolat cetatea împotriva ta.

32. Acum, pleacă noaptea, tu și poporul care este cu tine, și stai la pîndă în cîmp.

33. Dimineața, la răsăritul soarelui, să te arunci cu năvală asupra cetății. Și cînd Gaal și poporul care este cu el vor ieși împotriva ta, să-i faci ce-ți vor îngădui puterile.

34. Abimelec și tot poporul care era cu el au plecat noaptea, și s-au pus la pîndă lîngă Sihem, împărțiți în patru cete.

35. Gaal, fiul lui Ebed, a ieșit, și a stătut la intrarea porții cetății. Abimelec și tot poporul care era cu el s-au sculat atunci dela pîndă.

36. Gaal a zărit poporul, și a zis lui Zebul: „Iată un popor care se pogoară din vîrfurile munților.“ Zebul i-a răspuns: „Este umbra munților pe cari-i iei drept oameni.“

37. Gaal, luînd iarăș cuvîntul, a zis: „Este chiar un popor care se pogoară de pe înălțimile țării, și o ceată vine pe drumul Stejarului Ghicitorilor.“

38. Zebul i-a răspuns: „Unde îți este acum gura, cu care ziceai: „Cine este Abimelec, ca să-i slujim? Nu este oare acesta poporul pe care-l disprețuiai tu? Mergi acum, și luptă-te cu el!“

39. Gaal a înaintat în fruntea locuitorilor Sihemului, și s-a luptat cu Abimelec.

40. Urmărit de Abimelec, a luat-o la fugă dinaintea lui, și mulți oameni au căzut morți pînă la intrarea porții.

41. Abimelec s-a oprit la Aruma. Și Zebul a izgonit pe Gaal și pe frații lui, cari n-au putut să rămîna la Sihem.

42. A douazi, poporul, a ieșit la cîmp. Abimelec, căruia i s-a dat de știre,
43. și-a luat ceata, a împărțit-o în trei părți, și s-a pus la pîndă în cîmp. Văzînd că poporul ieșea din cetate, s-a sculat împotriva lor, și i-a bătut.
44. Abimelec și cetele cari erau cu el au pornit înainte și s-au așezat la intrarea porții cetății: două din aceste cete s-au aruncat asupra tuturor celorce erau în cîmp, și i-au bătut.
45. Abimelec a bătut cetatea toată ziua; a luat-o, și a ucis poporul care se afla în ea. Apoi a dărîmat cetatea pînă în temelie, și a presărat sare peste ea.
46. La auzul acestui lucru, toți locuitorii turnului Sihemului s-au dus în cetățuia casei dumnezeului Berit.
47. S-a dat de știre lui Abimelec că toți locuitorii turnului Sihemului s-au strîns acolo.
48. Atunci Abimelec s'a suit pe muntele Țalmon, el și tot poporul care era cu el. A luat o secure în mîină, a tăiat o ramură de copac, a luat-o și a pus-o pe umăr. Apoi a zis poporului care era cu el: „Ați văzut ce am făcut? Grăbiți-vă și faceți și voi ca mine.“
49. Și au tăiat fiecare cîte o ramură, și au mers după Abimelec; au așezat ramurile lîngă cetățuie, și i-au dat foc ei și celor ce se aflau în ea. Așa au perit toți oamenii din turnul Sihemului, în număr de aproape o mie, bărbați și femei.
50. Abimelec a pornit împotriva Tebețului. A împresurat Tebețul, și l-a luat.
51. În mijlocul cetății era un turn tare, unde au fugit toți locuitorii cetății, bărbați și femei; au încuiat ușile după ei, și s-au suit pe acoperișul turnului.
52. Abimelec a ajuns pînă la turn; l-a bătut, și s-a apropiat de ușa turnului ca să-i pună foc.
53. Atunci o femeie a aruncat o piatră de rîșniță pe capul lui Abimelec, și i-a sfărîmat țeasta capului.
54. Îndată el a chemat pe tînărul care-i purta armele, și i-a zis: „Scoate-ți sabia, și omoară-mă, ca să nu se zică de mine: „L-a omorît o femeie.“ Tînărul l-a străpuns cu sabia, și a murit.
55. Cînd au văzut bărbații lui Israel că Abimelec a murit, au plecat fiecare acasă.
56. Astfel a făcut Dumnezeu să cadă asupra lui Abimelec răul pe care-l făcuse tatălui său, ucizînd pe cei șaptezeci de frați ai lui;
57. și Dumnezeu a făcut să cadă asupra capului oamenilor din Sihem tot răul pe care-l făcuseră. Astfel s'a împlinit față de ei blestemul lui Iotam, fiul lui Ierubaal.

10

1. După Abimelec, s-a sculat Tola, fiul lui Pua, fiul lui Dodo, bărbat din Isahar, ca să izbăvească pe Israel; el locuia la Șamir, în muntele lui Efraim.
2. Tola a fost judecător în Israel douăzeci și trei de ani; apoi a murit, și a fost îngropat la Șamir.
3. După el, s-a sculat Iair, Galaaditul, care a fost judecător în Israel douăzeci și doi de ani.
4. El avea treizeci de fii, cari călăreau pe treizeci de mînji de măgari, și stăpîneau treizeci de cetăți, numite și azi cetățile lui Iair, și așezate în țara Galaadului.
5. Și Iair a murit, și a fost îngropat la Camon.
6. Copiii lui Israel au făcut iarăș ce nu plăcea Domnului; au slujit Baalilor și Astarteelor, dumnezeilor Siriei, dumnezeilor Sidonului, dumnezeilor Moabului, dumnezeilor fiilor lui Amon, și dumnezeilor Filistenilor, și au părăsit pe Domnul, și nu l-au mai slujit.
7. Domnul S'a aprins de mînie împotriva lui Israel, și i-a vîndut în mîinile Filistenilor și în mîinile fiilor lui Amon.
8. Ei au apăsă și au asuprit pe copiii lui Israel în vremea aceea optsprezece ani, și anume: pe toți copiii lui Israel cari erau de cealaltă parte a Iordanului în țara Amoriților în Galaad.
9. Fiii lui Amon au trecut Iordanul ca să se bată și împotriva lui Iuda, împotriva lui Benjamin și împotriva casei lui Efraim. Și Israel era într'o mare strîmtorare.
10. Copiii lui Israel au strigat către Domnul, și au zis: „Am păcătuit împotriva Ta, căci am părăsit pe Dumnezeul nostru și am slujit Baalilor.“
11. Domnul a zis copiilor lui Israel: „Nu v-am izbăvit Eu de Egipteni, de Amoriți, de fiii lui Amon, și de Filistenii?”
12. Și cînd v-au apăsă Sidoniții, Amalec și Maon, și ați strigat către Mine, nu v-am izbăvit Eu din

mînilor lor?

13. Dar voi M'ați părăsit, și ați slujit altor dumnezei. De aceea nu vă voi mai izbăvi.

14. Duceți-vă și chemați pe dumnezeii pe cari i-ați ales; ei să vă izbăvească în vremea strîmtorării voastre!“

15. Copiii lui Israel au zis Domnului: „Am păcătuit, fă-ne ce-Ți va plăcea. Numai izbăvește-ne astăzi!“

16. Și au scos dumnezeii străini din mijlocul lor, și au slujit Domnului. El S-a îndurat de suferințele lui Israel.

17. Fiii lui Amon s-au strîns și au tăbărît în Galaad, și copiii lui Israel s-au strîns și au tăbărît la Mițpa.

18. Poporul, și căpeteniile Galaadului și-au zis unul altuia: „Cine este omul care va începe lupta împotriva fiilor lui Amon? El va fi căpetenia tuturor locuitorilor Galaadului.“

11

1. Iefta, Galaaditul, era un om viteaz. El era fiul unei curve. Galaad născuse pe Iefta.

2. Nevasta lui Galaad i-a născut fii, cari, făcîndu-se mari, au izgonit pe Iefta, și i-au zis: „Tu nu vei avea moștenire în casa tatălui nostru, căci ești fiul unei alte femei.“

3. Și Iefta a fugit de la frații lui, și a locuit în țara Tob. Niște oameni fără căpătîi s-au strîns la Iefta, și făceau plimbări cu el.

4. După cîtva timp, fiii lui Amon au pornit cu război împotriva lui Israel.

5. Și pe cînd fiii lui Amon făceau război cu Israel, bătrînii Galaadului s-au dus să caute pe Iefta din țara Tob.

6. Ei au zis lui Iefta: „Vino de fii căpetenia noastră, și să batem pe fiii lui Amon.“

7. Iefta a răspuns bătrînilor Galaadului: „Nu m-ați urît voi, și nu m-ați izgonit voi din casa tatălui meu? Pentruce veniți la mine acum cînd sînteți în strîmtorare?“

8. Bătrînii Galaadului au zis lui Iefta: „Ne întoarcem la tine acum, ca să mergi cu noi, să bați pe fiii lui Amon, și să fii căpetenia noastră, căpetenia tuturor locuitorilor Galaadului.“

9. Iefta a răspuns bătrînilor Galaadului: „Dacă mă aduceți înapoi ca să bat pe fiii lui Amon, și dacă Domnul îi va da înaintea mea, voi fi eu oare căpetenia voastră?“

10. Bătrînii Galaadului au zis lui Iefta: „Domnul să ne audă, și să judece, dacă nu vom face ce spui.“

11. Și Iefta a pornit cu bătrînii Galaadului. Poporul l-a pus în fruntea lui, și l-a așezat căpetenie, și Iefta a spus din nou înaintea Domnului, la Mițpa, toate cuvintele pe cari le rostise.

12. Iefta a trimes soli împăratului fiilor lui Amon, ca să-i spună: „Ce ai cu mine de vii împotriva mea să faci război împotriva țării mele?“

13. Împăratul fiilor lui Amon a răspuns solilor lui Iefta: „Pentru că Israel, cînd s-a suit din Egipt, a pus mîna pe țara mea, dela Arnon pînă la Iaboc și Iordan. Dă-mi-o înapoi acum de bună voie.“

14. Iefta a trimes iarăși soli împăratului fiilor lui Amon,

15. ca să-i spună: „Așa vorbește Iefta. „Israel n-a pus mîna pe țara Moabului, nici pe țara fiilor lui Amon.

16. Căci, cînd s-a suit Israel din Egipt, a mers în pustie pînă la marea Roșie și a ajuns la Cades.

17. Atunci Israel a trimes soli împăratului Edomului, ca să-i spună: „Lasă-mă să trec prin țara ta.“ Dar împăratul Edomului n-a voit. A trimes și la împăratul Moabului, și nici el n-a vrut. Și Israel a rămas la Cades.

18. Apoi a mers prin pustie, a ocolit țara Edomului și țara Moabului, și a venit la răsăritul țării Moabului; au tăbărît dincolo de Arnon, fără să intre pe ținutul Moabului, căci Arnonul era hotarul Moabului.

19. Israel a trimes soli lui Sihon, împăratul Amoriților, împăratul Hesbonului.

Și Israel i-a zis: „Lasă-mă să trec prin țara ta pînă la locul spre care mergem.“

20. Dar Sihon n-a avut încredere în Israel, ca să-l lase să treacă pe ținutul lui; și-a strîns tot poporul, a tăbărît la Iahat, și a luptat împotriva lui Israel.

21. Domnul, Dumnezeul lui Israel, a dat pe Sihon și pe tot poporul lui în mâinile lui Israel, care i-a bătut. Israel a pus mâna pe toată țara Amoriților, cari erau așezați în țara aceasta.
22. Au pus mâna pe tot ținutul Amoriților, dela Arnon pînă la Iaboc, și dela pustie pînă la Iordan.
23. Și acum, cînd Domnul, Dumnezeul lui Israel, a izgonit pe Amoriți dinaintea poporului Său Israel, tu să le stăpînești țara?
24. Oare ce-ți dă în stăpînire dumnezeul tău Chemoș, nu vei stăpîni? Și tot ce ne-a dat în stăpînire Domnul, Dumnezeul nostru, înaintea noastră, noi să nu stăpînim!
25. Ești tu mai bun decît Balac, fiul lui Țipor, împăratul Moabului? S-a certat el cu Israel sau a făcut el război împotriva lui?
26. Iată că sînt trei sute de ani de cînd locuiește Israel la Hesbon și în satele din jurul lui, la Aroer și în satele din jurul lui și în toate cetățile cari sînt pe malul Arnonului: pentruce nu i le-ați luat în tot timpul acesta?
27. Eu nu te-am supărat deloc, și rău te-ai purtat cu mine, făcîndu-mi război. Domnul să judece lucrul acesta. El să fie astăzi judecător între fiii lui Israel și fiii lui Amon.“
28. Împăratul fiilor lui Amon n-a ascultat cuvintele pe cari a trimes Iefta să i le spună.
29. Duhul Domnului a venit peste Iefta. Iefta a străbătut Galaadul și Manase; a trecut la Mițpe în Galaad; și din Mițpe din Galaad, a pornit împotriva fiilor lui Amon.
30. Iefta a făcut o juruință Domnului, și a zis: „Dacă vei da în mâinile mele pe fiii lui Amon,
31. ori cine va ieși pe porțile casei mele înaintea mea, la întoarcerea mea fericită dela fiii lui Amon, va fi închinat Domnului, și-l voi aduce ca ardere de tot.“
32. Iefta a pornit împotriva fiilor lui Amon, și Domnul i-a dat în mâinile lui.
33. Le-a pricinuit o foarte mare înfrîngere, dela Aroer pînă spre Minit, loc care cuprindea douăzeci de cetăți, și pînă la Abel-Cheramim. Și fiii lui Amon au fost smeriți înaintea copiilor lui Israel.
34. Iefta s-a întors acasă la Mițpa. Și iată că fiică-sa i-a ieșit înainte cu timpane și jocuri. Ea era singurul lui copil; n-avea fii și nici altă fată.
35. Cum a văzut-o, el și-a rupt hainele, și a zis:: „Ah! fata mea! adînc mă lovești și mă turburi! Am făcut o juruință Domnului, și n-o pot întoarce.“
36. Ea i-a zis: „Tată, ai făcut o juruință Domnului, fă-mi potrivit cu ceea ce ți-a ieșit din gură, acum cînd Domnul te-a răzburat pe vrăjmașii tăi, pe fiii lui Amon.“
37. Și ea a zis tatălui său: „Atît îngăduie-mi: lasă-mă slobodă două luni, ca să mă duc să mă pogor în munți, și să-mi plîng fecioria cu tovarășele mele.“
38. El a răspuns: „Du-te!“ Și a lăsat-o slobodă două luni. Ea s-a dus cu tovarășele ei, și și-a plîns fecioria pe munți.
39. După cele două luni, s-a întors la tatăl ei, și el a împlinit cu ea juruința pe care o făcuse. Ea nu cunoscuse împreunarea cu bărbat. De atunci s-a făcut în Israel obiceiul
40. că, în toți anii, fetele lui Israel se duc să prăznuiască pe fiica lui Iefta, Galaaditul, patru zile pe an.

12

1. Bărbații lui Efraim s-au strîns, au pornit spre miază noapte, și au zis lui Iefta: „Pentruce te-ai dus să bați pe fiii lui Amon, fără să ne fi chemat și pe noi să mergem cu tine? Vrem să-ți dăm foc casei și să te ardem împreună cu ea.“
2. Iefta le-a răspuns: „Eu și poporul meu am avut mari certuri cu fiii lui Amon; și cînd v-am chemat, nu m-ați scăpat din mâinile lor.
3. Văzînd că nu-mi vii în ajutor, mi-am pus viața în joc, și am pornit împotriva fiilor lui Amon. Domnul i-a dat în mâinile mele. Pentruce vă suiți dar azi împotriva mea ca să-mi faceți război?“
4. Iefta a strîns pe toți bărbații Galaadului, și a început lupta cu Efraim. Bărbații Galaadului au bătut pe Efraim, pentrucă Efraimiții ziceau: „Sînteți niște fugari ai lui Efraim! Galaadul este în mijlocul lui Efraim, în mijlocul lui Manase!“
5. Galaadiții au pus mâna pe vadurile Iordanului dinspre Efraim. Și cînd unul din fugarii lui Efraim, zicea: „Lasă-mă să trec!“ bărbații Galaadului îl întrebau: „Ești Efraimit?“ Dacă răspundea: „Nu,“

6. atunci îi ziceau: „Ei bine, zi Șibolet.“ Și el zicea: „Șibolet“, căci nu putea să-l spună bine. Atunci bărbații Galaadului îl apucau, și-l jungheau lângă vadurile Iordanului. Astfel au pierit în vremea aceea patruzeci și două de mii de bărbați din Efraim.
7. Iefta a fost judecător în Israel zece ani; apoi Iefta, Galaaditul, a murit, și a fost îngropat într-una din cetățile Galaadului.
8. După el, a fost judecător în Israel Ibțan din Betleem.
9. El a avut treizeci de fii, a măritat treizeci de fete în afară, și a adus pentru fiii lui treizeci de fete de afară. El a fost judecător în Israel șapte ani;
10. apoi Ibțan a murit, și a fost îngropat în Betleem.
11. După el a fost judecător în Israel Elon din Zabulon. El a fost judecător în Israel zece ani;
12. apoi Elon din Zabulon a murit, și a fost îngropat la Aialon, în țara lui Zabulon.
13. După el, a fost judecător în Israel, Abdon, fiul lui Hilel, Piratonitul.
14. El a avut patruzeci de fii și treizeci de nepoți, cari călăreau pe șaptezeci de mînji de măgari. El a fost judecător în Israel opt ani;
15. apoi Abdon, fiul lui Hilel, Piratonitul, a murit și a fost la îngropat Piraton, în țara lui Efraim, pe muntele Amaleciților.

13

1. Copiii lui Israel au făcut iarăș ce nu plăcea Domnului; și Domnul i-a dat în mînile Filistenilor, timp de patruzeci de ani.
2. Era un om în Țorea, din familia Daniților, care se chema Manoah. Nevastă-sa era stearpă, și nu năștea.
3. Îngerul Domnului S'a arătat femeii, și i-a zis: „Iată că tu ești stearpă, și n-ai copii; dar vei rămînea însărcinată, și vei naște un fiu.
4. Acum ia bine seama, să nu bei nici vin, nici băutură tare, și să nu mănînci nimic necurat.
5. Căci vei rămînea însărcinată, și vei naște un fiu. Briciul nu va trece peste capul lui, pentru că acest copil va fi închinat lui Dumnezeu din pîntecele mamei lui; și el va începe să izbăvească pe Israel din mîna Filistenilor.“
6. Femeia s-a dus și a spus bărbatului ei: „Un om al lui Dumnezeu a venit la mine, și avea înfățișarea unui înger al lui Dumnezeu, o înfățișare înfricoșată. Nu l-am întreat de unde este, și nici nu mi-a spus care-i este numele.
7. Dar mi-a zis: „Tu vei rămînea însărcinată, și vei naște un fiu; și acum să nu bei nici vin nici băutură tare, și să nu mănînci nimic necurat, pentru că acest copil va fi închinat lui Dumnezeu din pîntecele maicii lui, pînă în ziua morții lui“.
8. Manoah a făcut Domnului următoarea rugăciune: „Doamne, Te rog, să mai vină odată la noi omul lui Dumnezeu pe care l-ai trimis, și să ne învețe ce să facem pentru copilul care se va naște!“
9. Dumnezeu a ascultat rugăciunea lui Manoah, și Îngerul lui Dumnezeu a venit iarăș la femeie. Ea ședea într-un ogor, și Manoah, bărbatul ei, nu era cu ea.
10. Ea a alergat repede să dea de veste bărbatului ei, și i-a zis: „Iată că omul care venise în cealaltă zi la mine, mi s'a arătat iarăș“.
11. Manoah s'a sculat, a mers după nevastă-sa, s-a dus la omul acela, și i-a zis: „Tu ai vorbit femeii acesteia?“ El a răspuns: „Eu“.
12. Manoah a zis: „Acum, dacă se va împlini cuvîntul Tău, ce va trebui să păzim cu privire la copil, și ce va fi de făcut?“
13. Îngerul Domnului a răspuns lui Manoah: „Femeia să se ferească de tot ce i-am spus.
14. Să nu guste niciun rod din viță, să nu bea nici vin, nici băutură tare, și să nu mănînce nimic necurat; să păzească tot ce i-am poruncit.“
15. Manoah a zis Îngerului Domnului: „Îngăduiește-mi să Te opresc, și să-Ți pregătesc un ied“.
16. Îngerul Domnului a răspuns lui Manoah: „Chiar dacă M-ai opri, n-aș mînca din bucatele tale; dar dacă vrei să aduci o ardere de tot, s-o aduci Domnului“. Manoah nu știa că este Îngerul Domnului.

17. Și Manoah a zis Îngerului Domnului: „Care-Ți este numele, ca să-Ți aducem slavă, când se va împlini cuvîntul Tău?”
18. Îngerul Domnului i-a răspuns: „Pentruce Îmi ceri Numele? El este minunat.”
19. Manoah a luat iedul și darul de mîncare, și a adus jertfă Domnului pe stîncă. S-a făcut o minune, în timp ce Manoah și nevastă-sa priveau.
20. Pe cînd flacăra se suia de pe altar spre cer, Îngerul Domnului S-a suit în flacăra altarului. Văzînd lucrul acesta, Manoah și nevastă-sa au căzut cu fața la pămînt.
21. Îngerul Domnului nu S-a mai arătat lui Manoah și nevastei lui. Atunci Manoah a înțeles că este Îngerul Domnului,
22. și a zis nevastei sale: „Vom muri, căci am văzut pe Dumnezeu.”
23. Nevastă-sa i-a răspuns: „Dacă ar fi vrut Domnul să ne omoare, n-ar fi primit din mîinile noastre arderea de tot și darul de mîncare, nu ne-ar fi arătat toate acestea, și nu ne-ar fi făcut să auzim acum asemenea lucruri”.
24. Femeia a născut un fiu, și i-a pus numele Samson. Copilul a crescut, și Domnul l-a binecuvîntat.
25. Și Duhul Domnului a început să-l miște la Mahane-Dan, între Țorea și Eștaol.

14

1. Samson s-a pogorît la Timna, și a văzut acolo o femeie din fetele Filistenilor.
2. Cînd s-a suit înapoi, a spus lucrul acesta tatălui său și mamei sale, și a zis: „Am văzut la Timna o femeie din fetele Filistenilor; luați-mi-o acum de nevastă”.
3. Tatăl său și mama sa i-au zis: „Nu este nici o femeie între fetele fraților tăi și în tot poporul nostru, de te duci să-ți iei nevastă dela Filistenii, cari sînt netăiați împrejur?” Și Samson a zis tatălui său: „Ia-mi-o, căci îmi place.”
4. Tatăl său și mama sa nu știau că lucrul acesta venea dela Domnul: căci Samson căuta un prilej de ceartă din partea Filistenilor. În vremea aceea Filistenii stăpîneau peste Israel.
5. Samson s-a pogorît împreună cu tatăl său și cu mama sa la Timna. Cînd au ajuns la viile din Timna, iată că i-a ieșit înainte un leu tînăr mugind.
6. Duhul Domnului a venit peste Samson; și, fără să aibă ceva în mînă, Samson a sfișiat pe leu cum se sfișie un ied. N-a spus tatălui său și mamei sale ce făcuse.
7. S-a pogorît și a vorbit cu femeia aceea, și ea i-a plăcut.
8. După cîtva timp, s-a dus iarăși la Timna ca s-o ia, și s-a abătut să vadă hoitul leului. Și iată că în trupul leului era un roi de albine și miere.
9. A luat mierea în mînă, și a mîncat-o pe drum; și cînd a ajuns la tatăl său și la mama sa, le-a dat, și au mîncat și ei din ea. Dar nu le-a spus că luase mierea aceasta din trupul leului.
10. Tatăl lui Samson s-a pogorît la femeia aceea. Și acolo Samson a făcut un ospăț, căci așa făceau tinerii.
11. Cum l-au văzut, au poftit treizeci de tovarăși, cari au stat împreună cu el.
12. Samson le-a zis: „Am să vă spun o ghicitoare. Dacă mi-o veți ghici în cele șapte zile ale ospățului, și dacă o veți deslega, vă voi da treizeci de cămăși și treizeci de haine de schimb.
13. Dar dacă n-o veți ghici, să-mi dați voi treizeci de cămăși și treizeci de haine de schimb”. „Ei i-au zis:” „Spune-ne ghicitoarea ta s-o auzim”.
14. Și el le-a zis:
„Din cel ce mîncă a ieșit ce se mîncă,
Și din cel tare a ieșit dulceată”.
15. Trei zile, n-au putut deslega ghicitoarea. În ziua a șaptea, au zis nevastei lui Samson: „Înduplecă pe bărbatul tău să ne deslege ghicitoarea; altfel, te vom arde, pe tine și casa tatălui tău. Ne-ai adunat aici ca să ne jăfuiți, nu-i așa?”
16. Nevasta lui Samson plîngea lîngă el și zicea: „Tu n-ai decît ură pentru mine, și nu mă iubești; ai spus o ghicitoare copiilor poporului meu, și nu mi-ai deslegat-o!” Și el i-a răspuns: „N-am deslegat-o nici tatălui meu, nici mamei mele: să ți-o desleg ție?”
17. Ea a plîns lîngă el tot timpul celor șapte zile cît a ținut ospățul; și în ziua a șaptea, i-a dezlegat-o,

căci îl necăjea. Și ea a dat copiilor poporului ei dezlegarea ghicitorii.

18. Oamenii din cetate au zis lui Samson în ziua a șaptea, înainte de apusul soarelui: „Ce este mai dulce de cât mierea, și ce este mai tare decât leul?”

Și el le-a zis:

„Dacă n-ați fi arat cu juncana mea, Nu mi-ați fi deslegat ghicitoarea“.

19. Duhul Domnului a venit peste el, și s-a pogorât la Ascalon. Acolo a ucis treizeci de oameni, le-a luat hainele și a dat hainele de schimb celor ce deslegaseră ghicitoarea. Era aprins de mînie, și s-a suit la casa tatălui său.

20. Nevastă-sa a fost dată unuia din tovarășii lui, cu care era prieten el.

15

1. După cîtva timp, pe vremea seceratului grîului, Samson s-a dus să-și vadă nevasta, și i-a dus un ied. El a zis: „Vreau să intru la nevastă-mea în odaia ei“.

2. Dar tatăl nevestei nu i-a îngăduit să intre. „Am crezut că o urăști“, a zis el, „și am dat-o tovarășului tău. Nu este soru-sa cea tînăra mai frumoasă ca ea? Ia-o dar în locul ei.“

3. Samson le-a zis: „De data aceasta nu voi fi vinovat față de Filistenii, dacă le voi face rău“.

4. Samson a plecat. A prins trei sute de vulpi, și a luat niște făclii: apoi a legat vulpile coadă de coadă, și a pus cîte o făclie între cele două cozi, la mijloc.

5. A aprins făcliile, a dat drumul vulpilor în grînele Filistenilor, și a aprins astfel atît stogurile de snopi, cît și grîul care era în picioare, ba încă și grădinile de măslini.

6. Filistenii au zis: „Cine a făcut lucrul acesta?“ Li s-a răspuns: „Samson, ginerele Timneanului, pentru că acesta i-a luat nevasta și a dat-o tovarășului lui“. Și Filistenii s-au suit, și au ars-o pe ea și pe tatăl ei.

7. Samson le-a zis: „Așa faceți? Nu voi înceta decât după ce-mi voi răzbuna pe voi“.

8. I-a bătut aspru, pe spate și pe pîntece; apoi s-a pogorât și a locuit în crăpătura stîncii Etam.

9. Atunci Filistenii au pornit, au tăbărit în Iuda, și s-au întins pînă la Lehi.

10. Bărbații din Iuda au zis: „Pentru ce v-ați suit împotriva noastră?“ Ei au răspuns: „Ne-am suit să legăm pe Samson, ca să-i facem așa cum ne-a făcut el nouă“.

11. Atunci trei mii de bărbați din Iuda s-au pogorât la crăpătura stîncii Etam, și au zis lui Samson: „Nu știi că Filistenii stăpînesc peste noi? Ce ne-ai făcut deci?“ El le-a răspuns: „Le-am făcut așa cum mi-au făcut și ei mie.“

12. Ei i-au zis: „Noi ne-am pogorât să te legăm, ca să te dăm în mîinile Filistenilor.“ Samson le-a zis: „Jurați-mi că nu mă veți omorî“.

13. Ei i-au răspuns: „Nu; vrem numai să te legăm și să te dăm în mîinile lor, dar nu te vom omorî.“ Și l-au legat cu două funii noi, și l-au scos din stîncă.

14. Cînd a ajuns la Lehi, Filistenii au început să strige de bucurie înaintea lui. Atunci Duhul Domnului a venit peste el. Funiile pe cari le avea la brațe s-au făcut ca niște fire de in ars în foc, și legăturile i-au căzut de pe mîni.

15. El a găsit o falcă de măgar neuscată încă, a întins mîna și a luat-o și a ucis cu ea o mie de oameni.

16. Și Samson a zis:

„Cu o falcă de măgar, o grămadă, două grămezi;

Cu o falcă de măgar, am ucis o mie de oameni“.

17. După ce a isprăvit de vorbit, a aruncat falca din mîna. Și locul acela s-a numit Ramat-Lehi (Aruncarea falcii).

18. Fiindu-i foarte sete, a strigat către Domnul, și a zis: „Tu ai îngăduit, prin mîna robului Tău, această mare izbăvire; și acum să mor de sete, și să cad în mîinile celor netăiați împrejur?“

19. Dumnezeu a despiciat crăpătura stîncii din Lehi, și a ieșit apă din ea. Samson a băut, duhul i s-a întremat, și s-a înviorat. De aceea s-a numit izvorul acela En-Hacore (Izvorul celui ce strigă); el este și astăzi la Lehi.

20. Samson a fost douăzeci de ani judecător în Israel, pe vremea Filistenilor.

1. Samson a plecat la Gaza; acolo a văzut o curvă, și a intrat la ea.
2. S'a spus oamenilor din Gaza: „Samson a venit aici“. Și l-au înconjurat, și au pîndit toată noaptea la poarta cetății. Au stat liniștiți toată noaptea, și au zis: „Cînd se va lumina de ziuă, îl vom omorî“.
3. Samson a rămas culcat pînă la miezul nopții. Pela miezul nopții, s-a sculat, și a apucat porțile cetății cu amîndoi stîlpii, le-a scos împreună cu zăvorul, le-a pus pe umeri, și le-a dus pe vîrful muntelui din fața Hebronului.
4. După aceea, a iubit pe o femeie în valea Sorec. Ea se numea Dalila.
5. Domnitorii Filistenilor s-au suit la ea, și i-au zis: „Înduplecă-l, și află de unde-i vine puterea lui cea mare și cum am putea să-l biruim, ca să-l legăm și să-l slăbim, și-ți vom da fiecare cîte o mie o sută de sicli de argint.
6. Dalila a zis lui Samson: „Spune-mi, te rog, de unde-ți vine puterea ta cea mare, și cu ce ar trebui să fii legat ca să fii biruit“.
7. Samson i-a zis: „Dacă aș fi legat cu șapte funii noi, cari să nu fie uscate încă, aș slăbi și aș fi ca orice alt om“.
8. Domnitorii Filistenilor au adus Dalilei șapte funii noi, neuscate încă“.

Și ea l-a legat cu funiile acestea.
9. Iar niște oameni stăteau la pîndă la ea, într-o odaie. Ea i-a zis: „Filistenii sînt asupra ta Samson!“ Și el a rupt funiile, cum se rupe o ață de cîlți cînd se atinge de foc. Și astfel n-au știut de unde-i venea puterea.
10. Dalila a zis lui Samson: „Vezi, ți-ai bătut joc de mine, mi-ai spus minciuni. Acum, te rog, arată-mi cu ce trebuie să fii legat“.
11. El i-a zis: „Dacă aș fi legat cu funii noi, cari să nu fi fost întrebuintate niciodată, aș slăbi și aș fi ca orice alt om“.
12. Dalila a luat niște funii noi, și l-a legat cu ele. Apoi i-a zis: „Filistenii sînt asupra ta, Samson!“ Iar niște oameni stăteau la pîndă într-o odaie. Și el a rupt funiile de la brațe ca pe o ață.
13. Dalila a zis lui Samson: „Pînă acum ți-ai bătut joc de mine, și mi-ai spus minciuni. Spune-mi cu ce trebuie să fii legat“. El i-a zis: „N'ai decît să îndeplinești cele șapte șuvițe de păr din capul meu în urzeala țăsăturii“.
14. Și ea le-a pironit cu un cui de lemn în pămînt. Apoi i-a zis: „Filistenii sînt asupra ta, Samson!“ Și el s-a trezit din somn, și a smuls cuiul de lemn din pămînt cu urzeală cu tot.
15. Ea i-a zis: „Cum poți spune: „Te iubesc!“ cînd inima ta nu este cu mine? Iată că de trei ori ți-ai bătut joc de mine, și nu mi-ai spus de unde-ți vine puterea ta cea mare.“
16. Fiindcă ea îl necăjea și-l chinuia în fiecare zi cu stăruințele ei, sufletul i s-a umplut de o neliniște de moarte,
17. și-a deschis toată inima față de ea, și i-a zis: „Briciul n-a trecut peste capul meu, pentru că sînt închinat Domnului din pîntecele maicii mele. Dacă aș fi ras, puterea m-ar părăsi, aș slăbi, și aș fi ca orice alt om“.
18. Dalila, văzînd că își deschisese toată inima față de ea, a trimes să cheme pe domnitorii Filistenilor, și a pus să le spună: „Suiți-vă de data aceasta, căci mi-a deschis toată inima lui“. Și domnitorii Filistenilor s-au suit la ea, și au adus argintul în mîni.
19. Ea l-a adormit pe genunchii ei. Și chemînd un om, a ras cele șapte suvițe de pe capul lui Samson, și a început astfel să-l slăbească. El și-a pierdut puterea.
20. Atunci ea a zis: „Filistenii sînt asupra ta, Samson!“ Și el s-a trezit din somn, și a zis: „Voi face ca și mai înainte, și mă voi scutura“. Nu știa că Domnul Se depărtase de el.
21. Filistenii l-au apucat, și i-au scos ochii; l-au pogorît la Gaza, și l-au legat cu niște lanțuri de aramă. El învîrtea la rîșniță în temniță.
22. Dar părul capului lui a început iarăși să crească, după ce fusese ras.
23. Și domnitorii Filistenilor s'au strîns ca să aducă o mare jertfă dumnezeului lor Dagon, și ca să se veselească. Ei ziceau: „Dumnezeul nostru a dat în mîinile noastre pe Samson, vrăjmașul nostru.“
24. Și cînd l-a văzut poporul, au lăudat pe dumnezeul lor, zicînd: „Dumnezeul nostru a dat în mîinile

noastre pe vrăjmașul nostru, pe acela care ne pustie țara, și ne înmulțea morții.“

25. În bucuria inimii lor, au zis: „Chemăți pe Samson, ca să ne desfăteze!“ Au scos pe Samson din temniță, și el a jucat înaintea lor. L-au așezat între stâlpi.

26. Și Samson a zis tînărului care-l ținea de mînă: „Lasă-mă, ca să mă pot atinge de stîlpii pe cari se rezimă casa, și să mă razim de ei.“

27. Casa era plină de bărbați și de femei; toți domnitorii Filistenilor erau acolo, și pe acoperiș erau aproape trei mii de inși, bărbați și femei, cari priveau la Samson, cum juca.

28. Atunci Samson a strigat către Domnul, și a zis: „Doamne, Dumnezeule! Adu-ți aminte de mine, Te rog; Dumnezeule, dă-mi putere numai de data aceasta, și cu o singură lovitură să-mi răzbun pe Filistenii pentru cei doi ochi ai mei!“

29. Și Samson a îmbrățișat amîndoi stîlpii dela mijloc pe cari se sprijinea casa, și s-a rezemat de ei; unul era la dreapta lui, și altul la stînga.

30. Samson a zis: „Să mor împreună cu Filistenii!“ S-a plecat cu toată puterea, și casa a căzut peste domnitori și peste tot poporul care era acolo. Cei pe cari i-a prăpădit la moartea lui au fost mai mulți decît cei pe cari-i omorîse în timpul vieții.

31. Frații lui și toată casa tatălui său s-au pogorît, și l-au luat. Cînd s-au suit înapoi, l-au îngropat între Țorea și Eștaol, în mormîntul tatălui său Manoah. El fusese judecător în Israel douăzeci de ani.

17

1. Era un om din muntele lui Efraim, numit Mica.

2. El a zis mamei sale: „Cei o mie o sută de sicli de argint, cari ți s-au luat, și pentru cari ai blestemat chiar în auzul urechilor mele, argintul acesta este în mîinile mele, eu îl luasem.“ Și mamă-sa a zis: „Binecuvîntat să fie fiul meu de Domnul!“

3. El a dat înapoi mamei sale cei o mie o sută sicli de argint; și mamă-sa a zis: „Închin cu mîna mea argintul acesta Domnului, ca să fac cu el fiului meu un chip cioplit și un chip turnat; și astfel ți-l voi da înapoi.“

4. El a dat argintul înapoi mamei sale. Mamă-sa a luat două sute sicli de argint, și a dat argintul la argintar, care a făcut din el un chip cioplit și un chip turnat. Chipurile au fost aduse în casa lui Mica.

5. Mica acesta avea o casă a lui Dumnezeu; a făcut un efod și terafimi, și a sfințit pe unul din fiii lui ca preot.

6. În vremea aceea, nu era împărat în Israel. Fiecare făcea ce-i plăcea.

7. Era un tînăr în Betleemul lui Iuda, din familia lui Iuda; era Levit, și locuia pentru o vreme acolo.

8. Omul acesta a plecat din cetatea Betleemul lui Iuda, să-și caute o locuință potrivită. Urmîndu-și drumul, a ajuns în muntele lui Efraim la casa lui Mica.

9. Mica i-a zis: „De unde vii?“ El i-a răspuns: „Eu sînt Levit, din Betleemul lui Iuda, și merg să-mi caut o locuință potrivită.“

10. Mica i-a zis: „Rămîi la mine; tu să-mi fii tată și preot, și eu îți voi da zece sicli de argint pe an, hainele de cari vei avea nevoie, și mijloace de trai.“

11. Și Levitul a intrat la el. S-a hotărît astfel să rămînă la omul acesta, care a privit pe tînăr ca pe unul din fiii lui.

12. Mica a sfințit pe Levit, și tînărul acesta i-a slujit ca preot și a locuit în casa lui.

13. Și Mica a zis: „Acum, știu că Domnul îmi va face bine, fiindcă am ca preot pe Levitul acesta.“

18

1. În vremea aceea, nu era împărat în Israel; și seminția Daniților își cauta o moșie ca să se așeze în ea, căci pînă în ziua aceea nu-i căzuse la sorți nici o moștenire în mijlocul semințiilor lui Israel.

2. Fiii lui Dan au luat dintre ei toți, din familiile lor, cinci oameni viteji, pe cari i-au trimes din Țorea și din Eștaol, să iscodească țara și s'o cerceteze. Ei le-au zis: „Duceți-vă și cercetați țara.“ Ei au ajuns în muntele lui Efraim, la casa lui Mica, și au rămas peste noapte acolo.

3. Cînd erau aproape de casa lui Mica, au cunoscut glasul tînărului Levit, s-au apropiat și i-au zis: „Cine te-a adus aici? Ce faci tu în locul acesta? Și ce ai aici?“

4. El le-a răspuns: „Mica face cutare și cutare lucru pentru mine, îmi dă o simbrie, și eu îi sînt

preot.“

5. Ei i-au zis: „Întreabă pe Dumnezeu, ca să știm dacă vom avea noroc în călătoria noastră.“

6. Și preotul le-a răspuns: „Duceți-vă în pace; călătoria pe care o faceți este subțire privirea Domnului.“

7. Cei cinci oameni au plecat, și au ajuns în Lais. Au văzut poporul de acolo trăind la adăpost, în felul Sidoniților, liniștit și fără grijă; în țară nu era nimeni care să le facă cel mai mic neajuns stăpânind peste ei; erau departe de Sidoniți, și n-aveau nici o legătură cu alți oameni.

8. S'au întors la frații lor în Țorea și Eștaol, și frații lor le-au zis: „Ce veste ne aduceți?“

9. „Haidem“, au răspuns ei, „să ne suim împotriva lor; căci am văzut țara, și iată că era foarte bună. Ce! Stați și nu ziceți nimic? Nu fiți leneși și porniți să puneți stăpânire pe țara aceasta.“

10. Când veți intra în ea, veți da peste un popor care stă fără frică. Țara este mare, și Dumnezeu a dat-o în mâinile voastre; este un loc unde nu lipsește nimic din tot ce este pe pământ.“

11. Șase sute de oameni din familia lui Dan au pornit din Țorea și Eștaol, încinși cu armele lor de război.

12. S-au suit, și au tăbărit la Chiriati-Iearim în Iuda; de aceea locul acesta, care este înapoia lui Chiriati-Iearim, a fost chemat pînă în ziua de azi Mahane-Dan (Tabăra lui Dan).

13. Au trecut de acolo în muntele lui Efraim și au ajuns pînă la casa lui Mica.

14. Atunci cei cinci oameni cari se duseseră să iscodească țara Lais, au luat cuvîntul și au zis fraților lor: „Știți că în casele acestea este un efod, terafimi, un chip cioplit și un chip turnat? Vedeți acum ce aveți de făcut.“

15. Ei s-au abătut pe acolo, au intrat în casa tînărului Levit, în casa lui Mica, și l-au întrebat de sănătate!

16. Cei șase sute de oameni din fiii lui Dan, încinși cu armele lor de război, stăteau la intrarea porții.

17. Și cei cinci oameni cari se duseseră să iscodească țara, s-au suit și au intrat în casă; au luat chipul cioplit, efodul, terafimii, și chipul turnat, în timp ce preotul era la intrarea porții cu cei șase sute de oameni, încinși cu armele lor de război.

18. Când au intrat în casa lui Mica, și au luat chipul cioplit, efodul, terafimii, și chipul turnat, preotul le-a zis: „Ce faceți?“

19. Ei au răspuns: „Taci, pune-ți mîna la gură, și vino cu noi; să ne fii părinte și preot. Mai bine este să fii preot la casa unui singur om, sau să fii preotul unei seminții și unei familii din Israel?“

20. Preotul s-a bucurat în inima lui; a luat efodul, terafimii, și chipul cioplit, și s'a unit cu ceata poporului.

21. Au pornit iarăși la drum și au plecat, punînd înaintea lor copiii, vitele și calabalîcurile.

22. După ce se depărtaseră bine de casa lui Mica, oamenii cari locuiau în casele vecine cu a lui Mica s'au strîns și au urmărit pe fiii lui Dan.

23. Au strigat după fiii lui Dan, cari s-au întors și au zis lui Mica: „Ce ai, și ce înseamnă gloata aceasta de oameni?“

24. El a răspuns: „Dumnezeii mei, pe cari mi-i făcusem, mi i-ați luat împreună cu preotul și ați plecat: ce-mi mai rămîne? Cum puteți dar să-mi spuneți: „Ce ai?“

25. Fiii lui Dan i-au zis: „Să nu-ți auzim glasul; căci altfel niște oameni amărîți se vor arunca asupra voastră, și te vei perde și pe tine și pe cei din casa ta.“

26. Și fiii lui Dan și-au văzut mai departe de drum. Mica, văzînd că sînt mai tari decît el, s'a întors și a venit acasă.

27. Au ridicat dar ce făcuse Mica, și au luat pe preotul care era în slujba lui, și s'au năpustit asupra Laisului, asupra unui popor liniștit și în pace; l-au trecut prin ascuțișul săbiei, și au ars cetatea.

28. Nimeni n'a izbăvit-o, căci era departe de Sidon, și locuitorii ei n'aveau nicio legătură cu alți oameni: ea era în valea care se întinde spre Bet-Rehob. Fiii lui Dan au zidit din nou cetatea, și au locuit în ea;

29. au numit-o Dan, după numele lui Dan, tatăl lor, care se născuse lui Israel; dar cetatea se chema mai înainte Lais.

30. Au înălțat pentru ei chipul cioplit; și Ionatan, fiul lui Gherșom, fiul lui Moise, el și fiii lui au fost preoții seminției Daniților, pînă pe vremea robirii țării.

31. Au așezat pentru ei chipul cioplit pe care-l făcuse Mica, în tot timpul cât a fost casa lui Dumnezeu la Silo.

19

1. Pe vremea când nu era împărat în Israel, un Levit, care locuia la marginea muntelui lui Efraim, și-a luat ca țiiitoare o femeie din Betleemul lui Iuda.
2. Țiiitoarea nu i-a fost credincioasă, și l-a părăsit ca să se ducă în casa tatălui ei în Betleemul lui Iuda, unde a rămas timp de patru luni.
3. Bărbatul ei s-a sculat și s'a dus la ea, ca să-i vorbească inimii și s-o aducă înapoi. Avea cu el pe sluga lui și doi măgari. Ea l-a adus în casa tatălui ei; și când l-a văzut tatăl femeii aceleia tinere, l-a primit cu bucurie.
4. Socrul său, tatăl femeii aceleia tinere, l-a ținut la el trei zile. Au mâncat și au băut, și au rămas noaptea acolo.
5. A patra zi, s-au sculat dis de dimineață, și Levitul se pregătea să plece. Dar tatăl tinerei femei a zis ginerelei sale: „Ia o bucată de pîne, ca să prinzi la inimă; și apoi veți pleca.“
6. Și au șezut de au mâncat și au băut amîndoi. Apoi tatăl tinerei femei a zis bărbatului: „Hotărăște-te dar să rămîi aici la noapte, și să ți se veselească inima.“
7. Bărbatul se scula să plece; dar în urma stăruințelor socrului său, a rămas acolo și noaptea aceea.
8. În ziua a cincea, s-a sculat dis de dimineață să plece. Atunci tatăl tinerei femei a zis: „Întărește-ți mai înfii inima, te rog; și rămîi pînă ce se va pleca ziua spre seară.“ Și au mâncat amîndoi.
9. Bărbatul se scula să plece, cu țiiitoarea și sluga lui; dar socrul-său, tatăl tinerei femei, i-a zis: „Iată că ziua a trecut, e tîrziu, rămîi dar peste noapte aici; iată că ziua se pleacă spre noapte, rămîi aici peste noapte, și să ți se veselească inima; mîne vă veți scula disdedimineată ca să porniți la drum, și te vei duce la cortul tău.“
10. Bărbatul n-a vrut să mai rămînă și în noaptea aceea, ci s-a sculat și a plecat. A ajuns pînă în fața Iebusului, adică Ierusalimul, cu cei doi măgari înșălați și cu țiiitoarea lui.
11. Când s-au apropiat de Iebus, ziua se plecase mult spre seară. Sluga a zis atunci stăpînului său: „Haidem, să ne îndreptăm spre cetatea aceasta a Iebusiților, și să rămînem în ea peste noapte“.
12. Stăpînul său i-a răspuns: „Nu putem să intrăm într-o cetate străină, unde nu sînt copii de ai lui Israel, ci să mergem pînă la Ghibea.“
13. A mai zis slugii sale: „Haidem, să ne apropiem de unul din locurile acestea, Ghibea sau Rama, și să rămînem acolo peste noapte“.
14. Au mers mai departe, și apunea soarele când s-au apropiat de Ghibea, care este a lui Beniamin.
15. S-au îndreptat într-acolo ca să se ducă să rămînă peste noapte în Ghibea. Levitul a intrat, și s'a oprit în piața cetății. Nu s-a găsit nimeni care să-i primească în casă să rămînă peste noapte.
16. Și iată că un bătrîn se întorcea seara dela munca cîmpului; omul acesta era din muntele lui Efraim, locuia pentru o vreme la Ghibea, și oamenii din locul acela erau Beniamiți.
17. El a ridicat ochii și a văzut pe călător în piața cetății. Și bătrînul i-a zis: „Încotro mergi, și de unde vii?“
18. El i-a răspuns: „Venim din Betleemul lui Iuda și mergem pînă la marginea muntelui lui Efraim, de unde sînt. Mă dusesem la Betleemul lui Iuda, și acum mă duc la casa Domnului. Dar nu se găsește nimeni să mă primească în casă.“
19. Avem însă paie și nutreț pentru măgarii noștri; avem și pîne și vin pentru mine, pentru roaba ta, și pentru băiatul care este cu robii tăi. Nu ducem lipsă de nimic.“
20. Bătrînul a zis: „Pacea să fie cu tine! Toate nevoile tale le iau asupra mea, numai să nu rămîi în piață peste noapte.“
21. L-a dus în casa lui, și a dat nutreț măgarilor. Călătorii și-au spălat picioarele; apoi au mâncat și au băut.
22. Pe când se veseleau ei, iată că oamenii din cetate, niște fii ai lui Belial, oameni stricați, au înconjurat casa, au bătut la poartă, și au zis bătrînului, stăpînului casei: „Scoate pe omul acela care a

intrat la tine, ca să ne împreunăm cu el.“

23. Stăpînul casei a ieșit la ei, și le-a zis: „Nu, fraților, vă rog să nu faceți un lucru așa de rău; fiindcă omul acesta a intrat în casa mea, nu săvîrșiți mișelia aceasta.“

24. Iată că am o fată fecioară, și omul acesta are o țiitoare; vi le voi aduce afară: necinstiți-le, și faceți-le ce vă va plăcea. Dar nu săvîrșiți cu omul acesta o faptă așa de nelegiuită“.

25. Oamenii aceia n-au vrut să-l asculte. Atunci omul și-a luat țiitoarea, și le-a adus-o afară. Ei s-au împreunat cu ea, și și-au bătut joc de ea toată noaptea pînă dimineața: și i-au dat drumul cînd se lumina de ziuă.

26. Către ziuă, femeia aceasta a venit și a căzut la ușa casei omului la care era bărbatul ei, și a rămas acolo pînă la ziuă.

27. Și dimineața, bărbatul ei s-a sculat, a deschis ușa casei, și a ieșit ca să-și urmeze drumul mai departe. Dar iată că femeia, țiitoarea lui, era întinsă la ușa casei, cu mîinile pe prag.

28. El i-a zis: „Scoală-te, și haidem să mergem!“ Ea n-a răspuns. Atunci bărbatul a pus-o pe măgar, și a plecat acasă.

29. Cînd a ajuns acasă, a luat un cuțit, a apucat pe țiitoarea lui, și a tăiat-o mădular cu mădular în douăsprezece bucăți, pe cari le-a trimes în tot ținutul lui Israel.

30. Toți cei ce au văzut lucrul acesta, au zis: „Niciodată nu s-a întîmplat și nu s-a văzut așa ceva, decînd s-au suit copiii lui Israel din Egipt pînă în ziua de azi; luați aminte dar la lucrul aceasta, sfătuiți-vă și vorbiți!“

20

1. Toții copiii lui Israel au ieșit dela Dan pînă la Beer-Șeba și țara Galaadului, și adunarea s-a strîns ca un singur om înaintea Domnului, la Mițpa.

2. Căpeteniile întregului popor, toate semînțiile lui Israel, au venit în adunarea poporului lui Dumnezeu: erau patru sute de mii de oameni pedestri, cari scoteau sabia.

3. Și fiii lui Benjamin au auzit că se suiseră copiii lui Israel la Mițpa. Copiii lui Israel au zis: „Spuneți cum s-a întîmplat această nelegiuire?“

4. Atunci Levitul, bărbatul femeii care fusese ucisă, a luat cuvîntul, și a zis: „Ajunsesem, împreună cu țiitoarea mea, la Ghibea lui Benjamin, ca să rămînem peste noapte acolo.

5. Locuitorii din Ghibea s-au sculat împotriva mea, și au înconjurat noaptea casa în care eram. Aveau de gînd să mă omoare, au siluit pe țiitoarea mea, pînă cînd a murit.

6. Mi-am luat țiitoarea, și am tăiat-o în bucăți, pe cari le-am trimes în tot ținutul moștenirii lui Israel; căci au săvîrșit o nelegiuire și o mișelie în Israel.

7. Iată-vă pe toți, copii ai lui Israel; sfătuiți-vă, și luați o hotărîre aici!“

8. Tot poporul s-a sculat ca un singur om, și a zis: „Niciunul din noi să nu se ducă în cortul lui, și nimeni să nu se întoarcă acasă.

9. Iată acum ce vom face cetății Ghibea: să mergem împotriva ei după cum vom ieși la sorț.

10. Să luăm din toate semînțiile lui Israel zece oameni din o sută, o sută dintr-o mie, și o mie din zece mii; ei să se ducă să caute merinde pentru popor, pentrucă, la întoarcerea lor, să facem cetății Ghibea din Benjamin potrivit cu toată mișelia pe care a făcut-o ea în Israel.“

11. Astfel toți bărbații lui Israel s’au strîns împotriva cetății, uniți ca un singur om.

12. Semînțiile lui Israel au trimes niște oameni în toate familiile lui Benjamin, ca să-i spună: „Ce înseamnă nelegiuirea aceasta care s’a făcut între voi?

13. Scoateți afară acum pe oamenii aceia stricați din Ghibea, ca să-i omorîm și să curățim răul din mijlocul lui Israel.“ Dar Beniamiții n-au vrut să asculte glasul fraților lor, copiii lui Israel.

14. Beniamiții au ieșit din cetățile lor, și s-au strîns la Ghibea, ca să lupte împotriva copiilor lui Israel.

15. Numărul Benamiților ieșiți în ziua aceea din cetăți fost de douăzeci și șase de mii de oameni, cari scoteau sabia, fără să se mai socotească și locuitorii din Ghibea, cari alcătuiau șapte sute de oameni aleși.

16. În tot poporul acesta, erau șapte sute de oameni aleși cari nu se slujeau de mîna dreaptă; toți

aceștia, aruncând o piatră cu praștia, puteau să ochească un fir de păr, și nu dădeau greș.

17. S-a făcut și numărătoarea bărbaților lui Israel, afară de ai lui Benjamin, și s-a găsit patru sute de mii cari scoteau sabia, toți bărbații de război.

18. Și copiii lui Israel s-au sculat, s-au suit la Betel, și au întrebat pe Dumnezeu, zicînd: „Cine din noi să se suie întîi ca să lupte împotriva fiilor lui Benjamin?” Domnul a răspuns: „Iuda să se suie întîi.”

19. Copiii lui Israel au pornit dis-de-diminează, și au tăbărit la Ghibea.

20. Și bărbații lui Israel au înaintat ca să înceapă lupta împotriva bărbaților lui Benjamin, și s-au așezat în linie de bătaie împotriva lor înaintea cetății Ghibea.

21. Fiii lui Benjamin au ieșit din Ghibea, și în ziua aceea au culcat la pămînt douăzeci și două de mii de oameni din Israel.

22. Poporul, bărbații lui Israel, s-au îmbărbătat, și s-au așezat din nou în linie de bătaie în locul unde se așezaseră în ziua întîi.

23. Și copiii lui Israel s-au suit, și au plîns înaintea Domnului pînă seara; au întrebat pe Domnul, și au zis: „Să mă mai sui la luptă împotriva fiilor fratelui meu Benjamin?” Domnul a răspuns: „Suiți-vă împotriva lui.”

24. Copiii lui Israel au înaintat împotriva fiilor lui Benjamin, în ziua a doua.

25. Și în aceeași zi, Beniamiții le-au ieșit înainte din Ghibea, și iarăș au culcat la pămînt optsprezece mii de oameni din copiii lui Israel, toți în stare să poarte armele.

26. Toți copiii lui Israel și tot poporul s-au suit și au venit la Betel; au plîns și au rămas acolo înaintea Domnului, au postit în ziua aceea pînă seara, și au adus arderi de tot și jertfe de mulțămire înaintea Domnului.

27. Și copiii lui Israel au întrebat pe Domnul - acolo se găsea atunci chivotul legămîntului lui Dumnezeu,

28. și Fineas, fiul lui Eleazar, fiul lui Aaron, stătea pe vremea aceea înaintea lui Dumnezeu, - și au zis: „Să mai pornesc la luptă împotriva fiilor fratelui meu Benjamin, sau să mă las?” Domnul a răspuns: „Suiți-vă, căci mîine îi voi da în mîinile voastre.”

29. Atunci Israel a pus niște oameni la pîndă în jurul cetății Ghibea.

30. Copiii lui Israel s-au suit împotriva fiilor lui Benjamin, a treia zi, și s-au așezat în linie de bătaie înaintea cetății Ghibea, ca și în celelalte dăți.

31. Și fiii lui Benjamin au ieșit înaintea poporului, și au fost trași departe de cetate. Au început să lovească de moarte în popor, ca și în celelalte dăți, pe drumurile cele mari, cari suie: unul la Betel și altul la Ghibea prin cîmpie, și au ucis aproape treizeci de bărbați din Israel.

32. Fiii lui Benjamin ziceau: „Iată-i bătuți înaintea noastră ca și mai înainte!” Dar copiii lui Israel ziceau: „Să fugim, și să-i tragem departe de cetate la drumul mare.”

33. Toți bărbații lui Israel și-au părăsit locurile, și s-au înșiruit de bătaie la Baal-Tamar; și oamenii lui Israel, cari stăteau la pîndă, s-au aruncat din locul în care erau, din Maare-Ghibea.

34. Zece mii de oameni aleși din tot Israelul au ajuns înaintea cetății Ghibea. Lupta a fost aprigă, și Beniamiții nu-și închipuiau prăpădul prin care aveau să treacă.

35. Domnul a bătut pe Benjamin înaintea lui Israel, și copiii lui Israel au ucis în ziua aceea douăzeci și cinci de mii o sută de oameni din Benjamin, toți în stare să poarte armele.

36. Fiii lui Benjamin credeau că bărbații lui Israel sînt bătuți, căci aceștia făceau loc Beniamiților și se bizuiau pe oamenii pe cari-i puseseră la pîndă împotriva cetății Ghibea.

37. Oamenii dela pîndă s-au aruncat repede asupra cetății Ghibea, au pornit înainte și au trecut toată cetatea prin ascuțișul săbiei.

38. După un semn asupra căruia se învoiseră cu bărbații lui Israel, cei dela pîndă aveau să facă să se înalțe din cetate un fum gros.

39. Atunci bărbații lui Israel s-au întors în luptă. Beniamiții le omorîseră aproape treizeci de oameni, și ziceau: „Negreșit, iată-i bătuți înaintea noastră ca în cea dintîi luptă!”

40. Dar un fum gros începea să se înalțe atunci din cetate. Beniamiții s-au uitat înapoi; și iată că flăcările se ridicau din cetatea întreagă spre cer.

41. Bărbații lui Israel se întorseseră; și bărbații lui Benjamin s-au înspăimîntat, văzînd prăpădul care

avea să-i ajungă.

42. Au dat dosul înaintea bărbaților lui Israel, și au fugit pe calea care duce în pustie., Dar năvălitorii s-au luat după ei, iar pe cei ce ieșiseră din cetate i-au culcat la pământ, căci îi prinseseră la mijloc.

43. Au înconjurat pe Beniamin, l-au gonit și l-au zdrobit de îndată ce voia să se odihnească, pînă în fața cetății Ghibea înspre soare răsare.

44. Optsprezece mii de bărbați au căzut din Beniamin, toți voinici.

45. Din ceice au dat dosul ca să fugă spre pustie la stînca Rimon, bărbații lui Israel au nimicit cinci mii pe drumuri; i-au urmărit pînă la Ghideom, și au ucis din ei două mii.

46. Întreg numărul Beniamiților cari au perit în ziua aceea a fost de douăzeci și cincii de mii de oameni în stare să poarte armele, toți voinici.

47. Șase sute de oameni erau ceice dăduseră dosul și fugiseră spre pustie la stînca Rimon; acolo au rămas patru luni.

48. Bărbații lui Israel s-au întors la fiii lui Beniamin, și i-au trecut prin ascuțișul săbiei, dela oamenii din cetăți pînă la dobitoace, și tot ce au găsit. Au pus de asemenea foc tuturor cetăților pe cari le-au găsit în cale.

21

1. Bărbații lui Israel juraseră la Mițpa, zicînd: „Niciunul din noi să nu-și dea fata după un Beniamit“.

2. Poporul a venit la Betel, și a stat înaintea lui Dumnezeu pînă seara. Au ridicat glasul, au vărsat multe lacrimi,

3. și au zis: „Doamne, Dumnezeul lui Israel, pentruce s-a întîmplat așa ceva în Israel, să lipsească astăzi o seminție întreagă din Israel?“

4. A doua zi, poporul s-a sculat dis-de-dimineată; au zidit acolo un altar, și au adus arderi de tot și jertfe de mulțămire.

5. Copiii lui Israel au zis: „Cine dintre toate semințiile lui Israel nu s-a suit la adunare înaintea Domnului?“ Căci făcuseră un jurămînt mare împotriva oricui nu s-ar sui la Domnul la Mițpa, și ziseseră: „Să fie pedepsit cu moartea.“

6. Copiilor lui Israel le părea rău de fratele lor Beniamin, și ziceau: „Astăzi a fost nimicită o seminție din Israel.

7. Cum să facem rost de neveste celor ce au rămas cu viață, fiindcă am jurat pe Domnul să nu le dăm fetele noastre de neveste?“

8. Ei au zis deci: „Este cineva dintre semințiile lui Israel care să nu se fi suit la Domnul la Mițpa?“ Și nimeni din Iabes din Galaad nu venise în tabără, la adunare.

9. Au făcut numărătoarea poporului, și nu era acolo nici unul din locuitorii din Iabes din Galaad.

10. Atunci adunarea a trimes împotriva lor douăsprezece mii de ostași, dîndu-le porunca aceasta: „Duceți-vă, și treceți prin ascuțișul săbiei pe locuitorii din Iabes din Galaad, cu femeile și copiii.

11. Iată ce să faceți: să nimiciți cu desăvîrșire orice bărbat și orice femeie care a cunoscut împreunarea cu bărbat“.

12. Au găsit între locuitorii din Iabes din Galaad patru sute de fete fecioare, cari nu se culcaseră cu bărbat, și le-au adus în tabără la Silo, care este în țara Canaanului“.

13. Toată adunarea a trimes soli să vorbească fiilor lui Beniamin cari erau la stînca Rimon, și să le vestească pacea.

14. În timpul acela Beniamiții s-au întors și li s-au dat de neveste acelea pe cari le lăsaseră cu viață din femeile din Iabes din Galaad. Dar nu erau destule.

15. Poporului îi părea rău de Beniamin, căci Domnul făcuse o spărtură în semințiile lui Israel.

16. Bătrînii adunării au zis: „Cum să facem rost de neveste pentru cei rămași, căci femeile lui Beniamin au fost nimicite?“

17. Și au zis: „Cei ce au mai rămas din Beniamin, să-și păstreze moștenirea, ca să nu se șteargă o seminție din Israel.

18. Dar noi nu putem să dăm pe fetele noastre după ei, căci copiii lui Israel au jurat, zicând:
„Blestemat să fie cine va da o nevestă unui Beniamit!“
19. Și au zis: „Iată, în fiecare an este o sărbătoare a Domnului la Silo, care este la miază noapte de Betel, la răsăritul drumului care suie din Betel la Sihem, și la miază-zi de Lebona.“
20. Apoi au dat următoarea poruncă fiilor lui Beniamin: „Duceți-vă și stați la pîndă în vii.
21. Uitați-vă, și cînd veți vedea pe fetele din Silo ieșind să joace, să ieșiți din vii, să vă luați fiecare cîte o nevestă din fetele din Silo, și să vă duceți în țara lui Beniamin.
22. Dacă părinții sau frații lor vor veni să se plîngă la noi, le vom spune: „Dați-ni-le nouă, căci n-am luat cîte o nevestă de fiecare în război. Nu voi li le-ați dat: numai atunci, ați fi vinovați.
23. Fiii lui Beniamin au făcut așa: și-au luat neveste, după numărul lor, dintre jucătoarele pe cari le-au răpit; apoi au plecat și s-au întors în moștenirea lor; au zidit iarăș, cetățile, și au locuit acolo.
24. Și în acelaș timp copiii lui Israel au plecat de acolo fiecare în seminția lui și în familia lui, și s-a întors fiecare în moștenirea lui.
25. Pe vremea aceea, nu era împărat în Israel, fiecare făcea ce-i plăcea.